

Χάσμα χασμάτων

Η επικοινωνία γονιών - μαθητών, μαθητών - καθηγητών εξελίσσεται σε διάλογο... κωφών. Άλλοις λόγοις υπάρχει κενό επικοινωνίας! Οι γονείς κατηγορούν τα παιδιά και τα παιδιά τους γονείς. Κανείς δεν καταλαβαίνει κανέναν. Η αιτία του κακού; Εφηβεία! Η ΕΝ ΠΛΩ αποφάσισε να δώσει φωνή στα οργισμένα νιάτα!

Στη σελίδα 5

Ψευτόμαγκες του γλυκού νερού!

Μαγκιά δεν είναι να καταστρέφεις, να υπερβαίνεις τα όρια αλλά να μπορείς να ελέγχεις τον εαυτό σου. Αυτό είναι το στοιχείο για τους εφήβους δηλώνει ο αστυνόμος Β' και ψυχολόγος Κώστας Βέης στην ΕΝ ΠΛΩ και συμβουλεύει τους μαθητές να μην κάνουν πράξεις που θα μετανιώσουν και για τις οποίες μεθαύριο θα ντρέπονται. Με άλλα λόγια να μην ξευτελίζουν τον εαυτό τους.

Στις σελίδες 6-7

Καρκινογόνο

ΤΟ ΠΟΛΥ ΜΠΛΑ ΜΠΛΑ

Η μόδα των κινητών: Δείξε μου το κινητό σου, να σου πω ποιος είσαι!...

Νέκρωση κυττάρων του εγκεφάλου προκαλεί η πολύωρη χρήση κινητών τηλεφώνων! Η ακτινοβολία από τα κινητά τηλέφωνα προκαλεί πιθανότατα καρκίνο, αποφάινεται και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας. Οι μακράς διάρκειας τηλεφωνικές συνδιαλέξεις βλάπτουν σοβαρά την υγεία μας, αφού κατά κυριολεξία ψήνουν τον εγκέφαλο. Δε χρει-

άζεται λοιπόν να λέμε την ιστορία της ζωής μας από το κινητό! Και αν προσέξουμε να μην το έχουμε πάνω μας, σε σημεία του σώματός μας που μπορεί να μας προκαλέσει πρόβλημα!

Στις σελίδες 2 και 3

Νενικήκαμεν!

ΤΑ ΝΕΑ βράβεισαν την "ΕΝ ΠΛΩ"

Η ΕΝ ΠΛΩ αναδείχθηκε - από τετρακόσια μαθητικά έντυπα- ως η πιο κομψή, η πιο όμορφη εφημερίδα πανελληνίως. Με ανείπωτη χαρά πετάξαμε στην Αθήνα και παραλάβαμε το βραβείο καλύτερης εμφάνισης του πανελληνίου διαγωνισμού της ελλαδικής εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ. Με μεγάλη περηφάνια ακούσαμε από καταξιωμένους δημοσιογράφους διθυράμβους τόσο για την εμφάνιση όσο και για το περιεχόμενο της εφημερίδας μας!

Λεπτομέρειες στη σελίδα 10

Λες και ήταν χτες!

Πότε ήταν που οι σημερινοί τριταίοι έρχονταν ψαρωμένα πρωτάκια στο προαύλιο του σχολείου... Και να που ετοιμαζόμαστε να τους αποχαιρετήσουμε, τελειόφοιτοι γάρ! Πέρασαν γρήγορα τρία χρόνια που οι ίδιοι μας είπαν ότι δε θα ξεχάσουν ποτέ!

Στη σελίδα 4

Τύμπανα πολέμου

Αυξάνονται και πληθαίνουν οι διαμαρτυρίες για τη μετακόμιση κυβερνητικών υπηρεσιών στο χώρο της Αρχής Κρατικών Εκθέσεων. Οι Εγκωμίτες δηλώνουν έτοιμοι να αντιδράσουν δυναμικά. Ο δημοτικός σύμβουλος Ζαχαρίας Κυριάκου δήλωσε ότι επίκειται δημοψήφισμα.

Στη σελίδα 9

Πρωταθλήτρια η ΜΑΚΕΔΟΝίτσσα

Οι αμαζόνες της Μακεδονίτισσας αναδείχθηκαν πρωταθλήτριες Κύπρου στην καλαθοσφαίρα. Το σχολείο μας φέτος σάρωσε! Απανωτές νίκες, πρωτίες και διακρίσεις στον αθλητισμό. Με άλλα λόγια, πετάει η ομάδα της Μακεδονίτισσας!

Στη σελίδα 11

Σημείωμα Συντακτικής Ομάδας Καλοτάξιδη!

Η ΕΝ ΠΛΩ σε ένα ακόμα ταξίδι της! Εμπειρική πια στον τρίτο χρόνο, έχοντας βραβευθεί τόσο στην Κύπρο στο διαγωνισμό του Φιλελευθέρου όσο και στην Ελλάδα από την Αθηναϊκή εφημερίδα τα ΝΕΑ, με τον αέρα της νίκης, αισθάνεται χαρά και δικαίωση. Η Αθηναϊκή εφημερίδα τα ΝΕΑ αναφερόμενη στην ΕΝ ΠΛΩ έγραψε: «Αυτό το πρωτοσέλιδο της μαθητικής εφημερίδας «ΕΝ ΠΛΩ» περιέχει όλα όσα... τραβάνε το μάτι του αναγνώστη. Οι συντάκτες της έγραψαν για όλα, κάνοντας «ταξίδι στην επικαιρότητα και τη γνώση», με τη δημοσιογραφική τους πένα να διατηρεί την αντικειμενικότητά της: για την Εκκλησία, για το θέμα της σχολικής στολής, αλλά και για την επιθετικότητα στα σχολεία. Μεγάλη δημοσιογραφική επιτυχία θεωρείται φυσικά η συνέντευξη που πήραν οι μαθητές από τον Αρχιεπίσκοπο Νέας Ιουστιανιανής και πάσης Κύπρου». Νιώθουμε ότι οι κόποι της συντακτικής ομάδας και των μαθητών-συνεργατών της αναγνωρίστηκαν. Στις εσωτερικές σελίδες έχουμε ρεπορτάζ για τη βράβευσή μας.

Κι ακόμα στην παρούσα έκδοση, ασχοληθήκαμε με ένα πρόβλημα που χτύπησε ήδη την πόρτα μας! Το χώρο της Αρχής Κρατικών Εκθέσεων θα τον επιτάξει η Κυβέρνηση, για να στεγάσει τις κυβερνητικές υπηρεσίες, πράγμα που σημαίνει ότι θα γίνεται ο κακός κυκλοφοριακός χαμός στην πάλαι ποτέ ήσυχη περιοχή μας! Ως δαιμόνιοι ρεπόρτερ πήραμε το κασετοφώνάκι μας και ανακρίναμε το Ζαχαρία Κυριάκου δημοτικό σύμβουλο Έγκωμης.

Στις σελίδες μας διαβάστε τις επιπτώσεις της κινητομανίας, όχι μόνο στην τσέπη αλλά στην υγεία και στη... γλώσσα μας! Βεβαίως γονείς και καθηγητές μιλάνε άλλη γλώσσα, γι' αυτό και δεν μπορούν να συνεννοηθούν με τους εφήβους! Θα ακούσουμε τη δυνατή φωνή τους στο σχετικό ρεπορτάζ. Η ΕΝ ΠΛΩ αποχαιρετά τους τελειοφοιτούς και τους εύχεται τα καλύτερα!

Καλή σας περιήγηση στις στήλες της εφημερίδας μας!

ΕΝ ΠΛΩ

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΣΣΑΣ

Υπεύθυνος - Ιδιοκτήτης:
Ζωή Μαυρογένους - Καρνάρου
Υπεύθυνη Ύλη:
Αγάθη Βασιλείου, Β.Δ.
Υπεύθυνες Έκδοσης:
Ιωάννα Πισσαρίδου Λάζου
Μαρία Σφέτσου
Ελισάβετ Κίκα

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αντρέας Παχουλίδης, Γ'1
Γιώργος Παναγιώτου, Γ'4
Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ'4
Χρήστος Τσεκουρώνας, Γ'4
Ελένη Γεωργίου, Γ'6
Χρήστος Κίτσιος, Γ'6
Κωνσταντίνος Γιαλλουρίδης, Β'1
Χρυσάννα Χρυσάνθου, Β'1
Αφροδίτη Γρηγορίου, Β'3
Έλενα Χατζηχαραλάμπους, Β'7
Άντρεα Παναγιώτου, Α'1

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Μαθητές της συντακτικής και συγγραφικής ομάδας

Ιπαρχί mglo problma s leo

Αυτή τη στιγμή που γράφω είμαι ξαπλωμένος και διαβάζω τα sms μου μήπως έρθει έμπνευση για ένα ευθυμογράφημα που πρέπει να γράψω (Όλα κανονισμένα για αύριο. Θα βγούμε έξω. Έχω δίπλα μου το κινητό -ως συνήθως αθόρυβο- με το ένα ακουστικό στο αυτί μου ν' ακούω μουσική). Περιμένοντας το επιβεβαιωτικό μήνυμα από τους φίλους μου σκέφτομαι την αδελφή μου. Θέλει να αγοράσει κινητό από τώρα. Ε, εγώ έχω τις αντιρρήσεις μου. Ως καλός αδερφός και γνωρίζοντας τις βλάβες που προκαλούν τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα από τη χρήση του κινητού τηλεφώνου στον εγκέφαλο ενός μικρού κοριτσιού, δε θέλω να αποκτήσει το δικό της κινητό στην πρώτη κιόλας τάξη του Γυμνασίου. Εγώ, έτσι κι αλλιώς, πήρα κινητό το καλοκαίρι πριν την Γ' Γυμνασίου. (όχι, όχι, όχι! Δεν είμαι ΚΑΘΟΛΟΥ κακός αδερφός.) Απλώς ενδιαφέρομαι για την υγεία της μικρούλας μου αδερφής. Για να πούμε και την πάσα αλήθεια, το θεωρώ και εντελώς άδικο. (Παλιότερα ο πρωτότοκος έπαιρνε τα πολλά δικαιώματα στην οικογένεια, αλλά αυτό είναι άλλη ιστορία.)

Γενικότερα, είμαι ένας άνθρωπος που (άγνωστο γιατί) δεν του μιλούν πολύ. (Μόνο εγώ μιλώ πολύ, κανένας όμως δεν απαντά.) Το να με αποφεύγουν και μέσω κινητού και μέσω instant messaging (msn δηλαδή) είναι για μένα μεγάλο πλήγμα. Γι' αυτό και σε όσους διαβάζουν αυτό το κείμενο αυτή τη στιγμή δίνω μία αδελφική συμβουλή: Προτιμάτε τα τηλεφωνήματα (Γίνονται πιο γρήγορα και δεν αγνοούνται εύκολα). Ώρες ώρες όμως σκέφτομαι τι στο καλό μπορεί να κάνει ο άλλος και να μου απαντά με sms στο τηλεφώνημα: 'oi r, en mpr n mls.' Γιατί; Αφού δεν είσαι στο φροντιστήριο και είναι ακόμα απόγευμα. 'e en mpr lalw s.' (Και εγώ με τον ίδιο τρόπο απαντώ. Μου τη σπάει όμως όταν μου το κάνουν άλλοι.)

Το να γράφεις ελληνικά σε sms είναι φαινόμενο πιθανό όσο το να βρεθεί η Παπούα Νέα Γουινέα από την Αυστραλία στην Αμερική. Εγώ γράφω greeklish. Βολεύουν και συμφέρουν. Όποτε χρειαστεί, δηλαδή. Οι φιλόλογοι, κατά την ταπεινότατη μου άποψη, (οι άνθρωποι πληρώνονται για τη δουλειά που κάνουν και δε φταίνε) κάνουν ΑΔΙΚΟΥΣ ΚΟΠΟΥΣ. Τα ελληνικά είναι εκτός μόδας και τα greeklish είναι παντού. Προτείνω στο Υπουργείο Παιδείας να αρχίσει να γίνεται η μετατροπή των βιβλίων σε 'Κινέζικα', όπως χαρακτηρίζει η φιλόλογος μου συνεχώς στην τάξη ουκ ολίγες φορές τα greeklish. Στην Ελλάδα μπορεί να έγινε μόδα το να γράφεις sms σε ελληνικά, στην Κύπρο όμως δεν αλλάζει τίποτα. Όλοι οι νέοι, (ως προοδευτικοί) με τον ίδιο τρόπο γράφουμε. Φιλόλογοι, μην παιδεύεστε άδικα. Δώστε greeklish στο λαό. Η νεοελληνική γραμματική δεν ισχύει στα sms. (Μάλλον γι' αυτό και είναι πολύ διαδεδομένα τα sms.) Αργά ή γρήγορα η αλλαγή θα γίνει. (Αργά. Πολύ αργά.)

Γράφει ο Γιώργος Παναγιώτου, Γ'4

Αν δε ληφθούν μέτρα, η ελληνική γλώσσα (ή τουλάχιστον η γραφή της) θα χαθεί. (Αυτά έβλεπαν επιφύλακτοι οι αρχαίοι ημών προγόντοι Περικλής, Σωκράτης, Όμηρος και άλλοι πολλοί, αυτά βλέπουν και τώρα από κάπου εκεί ψηλά και τραβούν τα μαλλιά και τα γένια τους -αν έχουν-). Με το σύνολο των νέων να χρησιμοποιούν το κινητό σαν μανιακούς, δεν υπάρχει άλλη λύση για να σωθούν τα ελληνικά από το κλείσιμο των δικτύων κινητής τηλεφωνίας και το μπλοκάρισμα των sms στους νέους, αλλά και το διπλασιασμό των διδακτικών ωρών των Νέων Ελληνικών. Σηκώστε χέρι όσοι συμφωνείτε. (Κανένας; Τότε ούτε και εγώ.)

Πιστεύω ότι όλοι οι μαθητές θα συμφωνούσαν να επιτραπεί η χρήση του κινητού τηλεφώνου στην τάξη. (Μαζί με φαγητό και καφέ, ένα laptop και ένα λιγότερο καθηγητή στην τάξη → 1-1=0 για όσους δεν πολυκαταλαβαίνουν τα μαθηματικά - θα ήταν ό,τι πρέπει.)

In conclusion, που λένε και οι αγγλόφωνοι, πρέπει να επισημοποιηθούν τα greeklish ως τρίτη επίσημη γλώσσα του κράτους, να αρχίσουν να απαντούν τα τηλεφωνήματα οι συμμαθητές μου και, τέλος, να σταματήσω να παραπονιέμαι και να γκρινιάζω για το κινητό της αδερφής μου. ☺

Ελεύθεροι πολιορκημένοι

Σε ελεύθερους πολιορκημένους έχουν μετατραπεί οι σημερινοί μαθητές! Από τη μια η παραπαιδεία και από την άλλη τα πολλά μαθήματα με τις πάμπολλες ασκήσεις για το σπίτι, ο ελεύθερος χρόνος είναι ανύπαρκτος, είναι λέξεις άγνωστες για τους μαθητές. Πόσο να αντέξει κι ο άμοιρος ο μαθητής; Και ιώβεια υλομονή να έχει, δεν αντέχει! Και ποιοι υφίστανται τη μεγαλύτερη πίεση; Οι αδιάφοροι; Οι τουρίστες; Οι μαθητές του Δ και του Ε; Όχι βέβαια. Αυτοί που νιώθουν στην μπούκα είναι οι καλοί, οι φιλότιμοι, του Α και του Β! Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με τη σειρά...

Πολλοί καθηγητές μας έχουν ταράξει στις εργασίες για το σπίτι, χωρίς να σκέφτονται ότι ο μαθητής δεν έχει ένα μάθημα την επόμενη μέρα αλλά επτά ίσως και οκτώ! Από πού να ξεκινήσει και πού να τελειώσει, ποιο να κάνει και ποιο να αφήσει πίσω! Μόνο και μόνο να θυμηθεί τι έχει να κάνει και πώς πρέπει να το κάνει, τον πιάνει πρώτα πονοκέφαλος και μετά ταμπλάς. Βαριάται λοιπόν όχι μόνο να τις κάνει αλλά και να τις σκεφτεί! Διότι οι απαιτήσεις του σχολείου τελειωμό δεν έχουν! Είναι κάθε χρόνο και περισσότερες!

Έπειτα είναι και το άλλο, άντε και τις έκανες τις ασκήσεις σου, τι ακολουθεί την επόμενη μέρα; Ιερά Εξέταση! Πρέπει να υποστείς το βασανιστήριο ενώπιον όλης

Γράφει ο Κωνσταντίνος Γιαλλουρίδης, Β'1

της τάξης, να πεις τι έγραψες, με το νι και με το σίγμα. Και η απάντηση δεν πρέπει να είναι προχειρογραμμένη, τσαπατσούλικη ή ασύντακτη, πρέπει να είναι επιπέδου διατριβής! Αλλιώς θα 'χεις τον καθηγητή πάνω στο κεφάλι σου. Θα εισπράξεις τα ειρωνικά σχολιάκια του περί της ασθeneίας που μαστίζει την νεολαία, της γνωστής ανιάτου νόσου που φέρει το όνομα τεμπελίτιδα. Έτσι λοιπόν, αν σηκώσεις χέρι, θα συγκεντρώσεις αποτυπωμένη στα βλέμματα και στα στόματα των συμμαθητών σου

την απαξίωση με τους συνοδευτικούς χαρακτηρισμούς «φύτουλα», «σπάσμα» κλπ. συνώνυμα, και αν πει να σε σηκώσει ο καθηγητής, θα σε ξεσκονίσει... Τι είναι καλύτερο, βολικότερο και πρακτικότερο; Να μη διαφέρεις από το σύνολο. Να μη σε δαχτυλοδείχνει όλη η τάξη! Να δηλώσεις αδιάβαστος και να γλιτώσεις και τον μπελά! Στην αρχή ψιλορεζιλεύεσαι, κοκκινίζεις, πρασινίζεις από την ντροπή σου αλλά μετά σιγά σιγά συνηθίζεις! Στο κάτω κάτω, χρειάζεται λίγο χρώμα στη ζωή μας.

Δείξε μου το κινητό σου, να σου πω ποιος είσαι...

Τα κινητά είναι πιθανώς καρκινογόνα, αποφάνθηκε, επιτέλους, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας.

Η μόδα των κινητών

Όλοι οι άνθρωποι σήμερα γνωρίζουν τι πάει να πει κινητό τηλέφωνο. Γνωρίζουν ότι είναι μια πολυσυσκευή χωρίς καλώδιο, με την οποία, μόνο καφέ δεν μπορείς να κάνεις, κατά τα άλλα μπορείς να τηλεφωνάς, να στέλνεις και να παίρνεις μηνύματα, να ακούς μουσική, να βγάζεις φωτογραφίες, βίντεο ανά πάσα στιγμή, να κρατάς τις σημειώσεις σου, να αποτελεί τον πιο μίνι υπολογιστή σου, και να σε ταξιδεύει στο διαδίκτυο. Δεν είναι όμως το ίδιο απαραίτητο σε όλους τους ανθρώπους όλων των ηλικιών!

Πολλοί άνθρωποι θεωρούν το κινητό τους ως ένα κομμάτι του εαυτού τους και δηλώνουν «αχώριστοι», ενώ άλλοι, αν και δεν το έχουν και μεγάλη ανάγκη, θεωρούν ότι θα πληγεί το γόητρό τους, η φήμη τους, αν διαρρεύσει ότι δεν έχουν. Το επιχείρημα ακλόνητο: «εφόσον όλη μου η τάξη έχει κινητό, εγώ γιατί να μην έχω;» Και δεν φτάνει αυτό, αλλάζουν τα κινητά σαν τα πουκάμισα! Τη μια μάρκα μετά την άλλη, αγοράζουν ένα κινητό πανάκριβο, τελευταίας τεχνολογίας, που δεν γνωρίζουν καν πώς να το χρησιμοποιήσουν, απλά και μόνο επειδή αυτό το μοντέλο έχει η παρέα τους και δε θέλουν να νιώθουν κατώτεροι! Ντρέπονται να κυκλοφορήσουν με ένα φτηνό κινητό- τι θα πει ο κόσμος! Δυστυχώς για πολλούς φαίνεται να ισχύει το «δείξε μου το κινητό σου να σου πω ποιος

Γράφει η Ιωάννα Λοΐζου, Γ2

είσαι!» Τελικά η φιγούρα κοστίζει πανάκριβα! Και οι απόψεις των γονιών ποικίλλουν: Άλλοι πιστεύουν ότι πρόκειται για μια συσκευή απαραίτητη, αφού σε περίπτωση κινδύνου το παιδί τους μπορεί να επικοινωνήσει άμεσα μαζί τους. Άλλοι γονείς, αναλογιζόμενοι τους κινδύνους που ελλοχεύουν, την ακτινοβολία, που

μπορεί να βλάψει τον άνθρωπο διατάζουν να το αγοράσουν στα παιδιά τους. Εφόσον λοιπόν οι απόψεις διίστανται, ποια είναι η ορθότερη; Κατά τη γνώμη μου, «μέτρον άριστον», δηλαδή δεν πρέπει να αποφεύγουμε εντελώς τη χρήση της νέας τεχνολογίας, αλλά να τη χρησιμοποιούμε με μέτρο και σύνεση.

Καρκινογόνο το πολύ μπλα μπλα

Για να αποφασίσουμε εάν πρέπει να χρησιμοποιούμε ή όχι το κινητό τηλέφωνο και σε ποιον βαθμό, πρέπει να γνωρίζουμε και τα αρνητικά του. Έρευνες που έγιναν με εγκεφάλους ζώων, απέδειξαν ότι η ακτινοβολία που εκπέμπεται κατά τη χρήση των κινητών τηλεφώνων, μπορεί να προκαλέσει νέκρωση νεύρων που είναι τα βασικά λειτουργικά κύτταρα του εγκεφάλου. Δηλαδή με απλά λόγια η απώλεια αυτή προκαλεί τη νόσο του Αλτσχάϊμερ και άλλες εκφυλιστικές νόσους του εγκεφάλου, όγκο στον εγκέφαλο, απώλεια μνήμης κλπ.

Επίσης η εκτεταμένη του χρήση μπορεί να αποβλακώσει τα παιδιά και να τους αποσπασει την προσοχή από τις χαρές και τα παιχνίδια της παιδικής ηλικίας. Δε χρειάζεται λοιπόν να μιλάμε με τις ώρες και να λέμε την ιστορία της ζωής μας από το κινητό! Κοστίζει άλλωστε!

Και ας προσέξουμε να μην το έχουμε πάνω μας, σε σημεία του σώματός μας που μπορεί να μας προκαλέσει πρόβλημα! Επίσης, δεν είναι ανάγκη να κοιμόμαστε με το κινητό στο μαξιλάρι! Εν κατακλείδι ούτε η κινητοφοβία είναι σωστή ούτε από την άλλη η παθολογική εξάρτηση από το κινητό μας!

Το κινητό είχε τη δική του ιστορία...

Ποιος από εσάς έχει δει ταινίες του James Bond; Παλιές, καλές ταινίες, τότε που το Hollywood έβγαζε ταινίες ποιότητας. (Ποτέ δεν τα κατάφερε, όλες είναι υποψήφιες για Χρυσά Βατόμουρα.) Πιστεύετε ότι οι άνθρωποι εκείνης της εποχής είχαν το κινητό για κάτι δεδομένο, όπως στη σημερινή εποχή; Δε νομίζω.

Βάζω στοίχημα ότι πρέπει να γελούσαν βλέποντάς τον να βγάζει το τακούνη του παπουτσιού του και να του μιλά. Πού να ήξεραν οι άνθρωποι τι είχε μέσα. (Μην το δοκιμάσετε στην τάξη, είναι επικίνδυνο για την υγεία του κινητού και πάνω απ' όλα ηλίθιο.)

Συνήθως όμως, όποιος φαίνεται σαν να του έχουν λασκάρει οι βίδες κάτι περισσότερο ξέρει. Είναι το τέλει άλλοθι για ένα spy κλάσης 007. (ή τουλάχιστον ήταν.) Γιατί, ΚΑΝΕΝΑΣ, ΠΟΤΕ, δεν πίστευε ότι το τηλέφωνο (ναι, μια μηχανή που ΠΡΟΣΦΑΤΑ ανακαλύφθηκε, αυτό το πράγμα σε σχήμα μπανάνας ενωμένο με κάτι καλώδια. Αυτό.) θα μπορούσε να βρεθεί μέσα σε ένα παπούτσι, του Bond, του κάθε επίδοξου μηχανικού στις ταινίες ή του απλού ανθρώπου, πόσο μάλλον να βρεθεί σε μέγεθος που χωρά σε μια τσέπη και να έχει και οθόνη αφής.

Μέχρι που μια μέρα είδα στην Αμερική έναν άνθρωπο να γυρνά στους δρόμους μιας μεγαλούπολης κρατώντας κάτι ύψους 25 εκατοστών και βάρους σχεδόν ενός κιλού να σταματά κάπου και να πατά κάτι κουμπιά πάνω στη συσκευή, βγάζοντας ένα ήχο για κάθε πάτημα κάπως σαν μπιπ μπιπ. (Τότε νόμισαν ότι ήταν βόμβα και τον άφησαν να κάνει με την ησυχία του το τηλεφώνημά του.) Έπαιρνε τηλέφωνο τον άσπονδο

Γράφει ο Γιώργος Παναγιώτου, Γ4

«Όταν πεθάνω, βάλτε μου το κινητό στο μνήμα. Μα μη με θάψετε βαθιά, γιατί δε θα 'χω σήμα.»

του φίλο, Τζοελ Ενκελ που δούλευε για την εταιρία Bell Labs. Του είπε συγκεκριμένα: «Γεια σου Τζο, σου μιλώ από ένα πραγματικό κινητό τηλέφωνο.» Ο Τζοελ πρέπει να είχε εκείνη τη στιγμή θερμοκρασία ίση με το σημείο ζέσεως του χημικού στοιχείου Πρασινοδύμιο (3512 βαθμοί Κελσίου, όχι πολλοί..) και να έβγαζε καπνούς όσους βγάζουν όλα τα φουγάρα της Αμερικής και της Κίνας μαζί σε ένα χρόνο. (Υποθέτω ότι αμέσως μετά

έλαβε ένα τηλεφώνημα από τον 007. "Ναι, ποιος;" "Ο Bond." "Πώς βρήκες το τηλέφωνο μου;" "Αυτή είναι η δουλειά μου." "Πες μου τι θέλεις." "Θα σου το πω στα γρήγορα και κλείνω γιατί δεν έχω λεφτά. Είσαι ΜΕΓΑΛΟΣ κοράς."

Φυσικά, ο Ένκελ δε θα άφηνε έτσι τον εχθρό του το γιατρούλη Κούπερ. Έτσι το 1978 έφτιαξε μαζί με την εταιρία του το πρώτο δοκιμαστικό δίκτυο κινητής τηλεφω-

νίας στον κόσμο.

Τελικά, κανένας από τους δύο δε νίκησε. (Πείτε μου ποιος ξέρει αν υπάρχουν κινητά Dell και πόσοι από εσάς έχουν Motorola.) Την πρωτοκαθεδρία στις πωλήσεις κινητών έχει η φινλανδική εταιρία Nokia, με το 36% των πωλήσεων να είναι δικά της κινητά.

Τα κινητά σήμερα, έχουν την πολυτέλεια των πολυμέσων. (όχι της αίθουσας.) Της αναπαραγωγής μουσικής σε ψηφιακή μορφή όσο και της ηχογράφησης, της προβολής φωτογραφιών και βίντεο και του να έχουν τη δική τους κάμερα. Και τα καινούρια έχουν και touch screen. Και της αποστολής και λήψης ψηφιακών αντικειμένων μέσω υπέρυθρων και bluetooth. Όλα αυτά μπορεί να τα νομίζουμε δεδομένα, αλλά 10 χρόνια πριν δεν υπήρχαν.

Και το κινητό, όπως και οτιδήποτε υπάρχει σε αυτό τον κόσμο, έχει και πολλά πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Το βασικότερο του μειονέκτημα είναι η εκπομπή ακτινοβολίας και ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων. Σύμφωνα με έρευνα του Τμήματος Βιολογίας και Ραδιοβιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, η εκτεταμένη χρήση του κινητού τηλεφώνου μπορεί να προκαλέσει επανδρόθωτες ζημιές στον οργανισμό μας.

Επίσης, όλες οι εταιρίες κινητής τηλεφωνίας συνιστούν τη χρήση hands free, ώστε η ακτινοβολία που δεχόμαστε να είναι λιγότερη.

Τέλος, εύχομαι να έχω την τύχη να ανακαλύψω κάποτε κάτι τόσο μικρό σε μέγεθος αλλά τόσο μεγάλο και σημαντικό στη χρήση. (Και να έρχεστε από εμένα να αγοράζετε, εντάξει; Να βγάζω και τίποτα.) ;p

Τα μαθητικά τα χρόνια δεν τα αλλάζω με τίποτα!

Μια ακόμη σχολική χρονιά τελειώνει. Όχι όμως μια συνηθισμένη χρονιά.. αλλά η τελευταία στο γυμνάσιο. Τι δε θα ξεχάσω; Αχ.. είναι τόσα πολλά... Πρώτο και σημαντικότερο τα πρόσωπα που γνώρισα και που πέρασα αξέχαστα μαζί τους. Η γνωριμία μου μ' αυτούς διασχιτική στην αρχή, πιο στενή αργότερα και τέλος μια θερμή φιλία. Τις πλάκες και τα γέλια μας στην τάξη ενώ ο καθηγητής προσπαθούσε να μας διδάξει. Ή ακόμη οι αξέχαστες κενές ώρες που φαινόταν λίγα μόνο λεπτά μπροστά στα μαθήματα που είχαν απομείνει μέχρι το ποθητό κτύπημα του κουδουνιού. Βέβαια δεν θα ξεχάσω τις εκδρομές. Γέλια, φασαρία, τραγουδι μέσα στο λεωφορείο μέχρι να φτάσουμε στον προορισμό μας. Όσο κι αν φαίνεται παράξενο κανείς μας δεν θα ξεχάσει τους υπομονετικούς καθηγητές που αποτέλεσαν για μας συμπαράστατες, και που με τόσο μόχθο και κόπο προσπαθούσαν να πλουτίσουν το νού μας με χρήσιμες γνώσεις. Το άγχος, η αγωνία των διαγωνισμάτων, οι εξετάσεις, οι διακοπές όλα θα μείνουν στο μυαλό σαν γλυκές αναμνήσεις. Γεμάτοι όμως χαρά και αισιοδοξία εμείς οι τελειόφοιτοι πρέπει να συνεχίσουμε την πορεία μας. Καλό κουράγιο!

Αλέξια Κόμπου, Γ'4

Όλες τις σχολικές στιγμές θα τις φυλάξω σαν πολύτιμο θησαυρό και θα τις κουβαλάω μαζί μου για πάντα.

Μαρία Μιχαήλ, Γ'5

Τι να πρωτοθυμηθώ! Το 2009 μπήκα σ' αυτό το σχολείο σαν ένα φοβισμένο κοριτσάκι. Τώρα το 2011 φεύγω σαν μια «μεγάλη» κοπέλα! Οι αναμνήσεις άπειρες... Οι ζαβολιές, τα παιχνίδια, οι φίλοι, οι καθηγητές μας. Πώς να ξεχάσω τις κατσάδες των καθηγητών! Φεύγω με τα κατάλληλα εφόδια και την πίστη ότι θα τα καταφέρω στο λύκειο! Τα μαθητικά τα χρόνια δεν τα αλλάζω με τίποτα!

Χριστίνα Βοσκού, Γ'6

Θα θυμάμαι για πάντα το πόσο ενωμένη και αγαπημένη είναι η τάξη μας και πόσο καλά περνάμε μαζί! Το καλύτερο πράγμα στη μαθητική μας ζωή; Οι κενές!

Κωνσταντίνα Μαϊμάρη, Γ'6

Πλησιάζει ο Ιούνης της αποφοίτησής μας! Απίστευτο! Σκέφτομαι ότι θα φύγουμε ως οι μεγάλοι του σχολείου και του χρόνου θα είμαστε οι μικροί, τα ψαράκια του λυκείου..!

Έρικα Ζεμπύλα, Γ'6

Σημασία έχει το ταξίδι και όχι τόσο ο προορισμός! Αυτά που ζήσαμε στα τρία αυτά χρόνια, τα πειράγματα, οι πίκρες, οι φίλες, οι αντιξοότητες, οι δοκιμασίες, ο αγώνας με την αντοχή σου... Το σίγουρο είναι πως θα 'χουμε πολλά να θυμόμαστε...

Ελένη Γεωργίου, Γ'6

Έχω ευτυχώς πολλά να θυμάμαι από το γυμνάσιο. Όλο το πακέτο: η εφηβεία, η σχολική καθημερινότητα και η τρελή χαρά της νιότης αποτέλεσαν τη συνταγή της ευτυχίας! Τα πράγματα που θα κρατήσω είναι οι δυνατές φίλες που απέκτησα και η δύναμη που μου έδωσαν να γίνω καλύτερος άνθρωπος!

Γιώργος Ράλλης, Γ'6

Τα τρία χρόνια στο Γυμνάσιο πέρασαν πολύ γρήγορα. Θα θυμάμαι τους καθηγητές που για τρία χρόνια με βοήθησαν πολύ στα μαθήματα και τις φίλες με τις οποίες μιλούσα και έπαιζα στα διαλείμματα. Εύχομαι σε όλους τα καλύτερα!

Ελίζα Παπαχριστοδούλου, Γ'8

Από το γυμνάσιο θα θυμάμαι πάντα τις αποβολές και τις απουσίες που «τρώγαμε» καθημερινά...

Έμιλη Κάτλερ, Γ'3

Θα κρατήσω για πάντα τις αξέχαστες στιγμές με τους φίλους, το άγχος που είχαμε για τα μαθήματα και το κλίμα στην τάξη... φέρνω με, βλέπετε, τους καθηγητές καθημερινά στα όριά τους.

Φενέκ Μιχάλης, Γ'3

Αξέχαστες θα μου μείνουν οι εμπειρίες με την ομάδα επί ανωμάλου εδάφους του σχολείου, το διήμερο στην Πάφο, το παγκύπριο πρωτείο, ζήσαμε δυνατές αθλητικές στιγμές!

Αναξαγόρας Βιολάρης, Γ'3

Δε θα ξεχάσω το νεροπόλεμο που παίξαμε και μας έτρεχαν οι καθηγητές, τις φάρσες και το ότι στο τέλος την πληρώναμε όλοι μαζί!

Αλέξανδρος Βαλανίδης, Γ'3

Μέσα σε λίγα λεπτά με τις φίλες μου τα προλαβαίναμε όλα, καταφέραμε να μιλήσουμε, να σχολιάσουμε και να γελάμε ασταμάτητα.

Μαρί Λευκή Μούσα, Γ'3

Μετά από ένα εξουθενωτικό πρόγραμμα το μόνο που σκέφτεσαι και περιμένεις αδημονώντας είναι το διάλειμμα. Με τον ήχο του κουδουνιού επέρχεται η λύτρωση! Μεγάλη εφεύρεση το διάλειμμα... Ευτυχώς που τα διαλείμματα συνεχίζονται και στο λύκειο!

Ανδρέας Κωνσταντίνου, Γ'3

Δεν θα ξεχάσω τους συμμαθητές μου και τις πλάκες που κάναμε μαζί τα διαλείμματα, καθώς και τους καθηγητές που μας στάθηκαν αυτά τα τρία χρόνια στο γυμνάσιο.

Ραφαέλλα Κουμάρ, Γ'7

Τώρα που τελειώνω το γυμνάσιο, νιώθω χαρά και λύπη. Λύπη, γιατί θα μου λείψουν αγαπημένα πρόσωπα, οι καθηγητές, οι συνοδοί, οι συμμαθητές μου. Χαρά, γιατί θα πάω στο λύκειο και εκεί θα κάνω νέους φίλους.

Βασιλική Νικολάου, Γ'8

Τα τρία χρόνια στο Γυμνάσιο πέρασαν πολύ γρήγορα. Θα θυμάμαι τους καθηγητές που για τρία χρόνια με βοήθησαν πολύ στα μαθήματα και τις φίλες με τις οποίες μιλούσα και έπαιζα στα διαλείμματα. Εύχομαι σε όλους τα καλύτερα!

Ελίζα Παπαχριστοδούλου, Γ'8

Πέρασα τρία χρόνια γεμάτα χαρά. Πώς να ξεχάσω τις πλάκες που έκανα με τους φίλους μου την ώρα του διαλείμματος; Πώς να ξεχάσω τους καθηγητές μου, που πάντα για ό,τι χρειαζόμουν ήταν δίπλα μου για να με βοηθήσουν; Ξέρω ότι και στο Λύκειο θα περάσω ωραία.

Αλλά, αυτά που πέρασα στο Γυμνάσιο μας, τα γέλια, τα διαγωνίσματα, τα παιχνίδια, οι εκδρομές, θα μου μείνουν για πάντα αξέχαστα! Φίλοι μου, θα τα ξαναπούμε στο Λύκειο!

Αντρέας Γκιολής, Γ'8

Υπάρχουν αμέτρητες στιγμές οι οποίες θα μείνουν χαραγμένες στο μυαλό μου, από αυτά τα τρία χρόνια. Όλα μοιάζουν σαν χτες, κι όμως ο καιρός περνάει, κυλάει μέσα από τα χέρια μας σαν ποτάμι που βιάζεται να φτάσει κάπου μακριά. Οι συγκεντρώσεις, οι γιορτές και οι χοροί, ο εορτασμός της Ταϊκνοπέμπτης, ακόμη και οι νεροπόλεμοι που παίξαμε στις κενές ήταν ευχάριστα διαλείμματα στην κουραστική σχολική ρουτίνα.

Γεωργία Σεραφείμ, Γ'5

Θα θυμάμαι πάντα την ένταση της πρώτης μέρας στο Γυμνάσιο. Ήμουν φοβισμένη και αγχωμένη για το τι θα συναντήσω, ποιους θα βρω και πώς θα αντεπεξέλθω στις δυσκολίες του νέου σχολικού περιβάλλοντος! Φεύγοντας θα πάω όλες τις αναμνήσεις, καλές και κακές, και θα πάω για άλλα... Καταλαβαίνω πάντως ότι τα καλύτερα χρόνια της ζωής περνούν εύκολα και γρήγορα.

Έλενα Μύθιλλου, Γ'5

Αυτά τα τρία χρόνια στο γυμνάσιο ήταν χρόνια έντονα, καθόρισαν τη ζωή μας. Ζήσαμε στιγμές χαράς αλλά και λύπες. Δε θέλω να ξεχάσω τίποτα! Δε θέλω να αλλάξω τίποτα! Εύχομαι καλή τύχη σε όλους και ελπίζω να αντέξουν στο χρόνο οι φίλες του γυμνασίου

Ειρήνη Αντωνίου, Γ'1

Δε θα ξεχάσω τους κολλητούς και τις κολλητές στο γυμνάσιο και βεβαίως το γέλιο της Ειρήνης!

Κωνσταντίνα Ηροδότου, Γ'1

Αξέχαστο θα μου μείνει το στέκι μας -το σήμα κατατεθέν του Γ'1- στις Φοινικούδες και όσα περάσαμε εκεί με όλα τα κοπέλια της παρέας!

Δημήτρης Μαννούρης, Γ'1

Δε θα ξεχάσω τους συμμαθητές μου και τις πλάκες που κάναμε. Κάθε αστείο, κάθε φάρσα, κάθε πείραγμα θα μείνει ανεξίτηλα χαραγμένο στη μνήμη μου!

**Ευγενία Αγαπίου, Γ'2
Μαριλένη Αγγελίδου, Γ'2**

Σαν το σκύλο με τη γάτα

Στο σχολείο, εκτός από τον τεράστιο φόρτο εργασίας που επηρεάζει τους πάντες και τα πάντα, υπάρχει και ακόμα ένας παράγοντας που μπορεί να κάνει την καθημερινότητα των μαθητών και των καθηγητών διασκεδαστική και παράλληλα βασανιστική ή και πολύ ανιαρή: οι σχέσεις καθηγητών - μαθητών.

Μόλις ακουστεί η λέξη καθηγητής, σηκώνονται οι τρίχες της κεφαλής των μαθητών και στο μυαλό έρχονται σκέψεις μακάβριες: φωνές, απαιτήσεις, διαγωνίσματα: «ΣΙΩΠΗ!, ΘΑ ΣΟΥ ΚΑΝΩ ΓΡΑΠΤΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ! ΑΛΛΑΞΕ ΘΕΣΗ ΑΜΕΣΩΣ!» Σε κλάσματα δευτερολέπτου πονάει το κεφάλι τους και εύχονται αυτός που επινόησε αυτό το επάγγελμα να πέθαινε με αργό και βασανιστικό θάνατο! Σκέφτονται τρόπους να βασανίσουν κάποιο καθηγητή που τους έβαλε κακό βαθμό ή που τον έχει βάλει στο μάτι ή που απλώς είναι γεμάτος απαιτήσεις.

Όμως και οι καθηγητές μόλις σκεφτούν πως σε λίγη ώρα έχουν μάθημα με κάποιο άτακτο τμήμα, οι καφέδες καταναλώνονται ο ένας μετά τον άλλο. Στο μάθημα έχουν 23 μυαλά περίπου να τους τραβήξουν την προσοχή και να τα κάνουν να προσέξουν έστω και 3 λεπτά στο μάθημα. Πολλές φορές είναι σε απόγνωση και παρακαλούν να δουν ένα σηκωμένο χέρι για να πει

Γράφει η Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ'4

κάποιος καποια απάντηση. Έλα όμως που μερικές φορές παρακαλούν για αρκετή ώρα και το μόνο που παίρνουν για απάντηση είναι ένα βλέμμα στο κενό, μερικά κρυφά γέλια και ψίθυρους, ή στη χειρότερη περίπτωση ένα τεράστιο χαμουρητό που δηλώνει την τεράστια βαρεμάρα που κυριαρχεί στη ζωή τους εκείνη την ώρα. Με λίγες φωνές τους οι μαθητές ξιπνούν και επικοινωνούν κάπως με το περιβάλλον αλλά τα πράγματα δε βελτιώνονται και πολύ. Για να μάθουν άλλες φορές να προσέχουν στο μάθημα την επόμε-

νη φορά τους περιμένει ένα περιποιημένο απρόοπτο.

Αρκετές φορές ο καθηγητής μπορεί να κατηγορήσει κάποιον άδικα και να του κάνει κήρυγμα, μα υπάρχουν και άλλες φορές που η τιμωρία τού αξίζει σίγουρα! Φανερά εκνευρισμένοι οι καθηγητές τρέχουν στη διεύθυνση για παράπονα και πονίες και πολλές φορές φεύγουν ικανοποιημένοι που το τερατάκι που τους έφτασε εκτός ορίων θα τιμωρηθεί. Την επόμενη μέρα όμως θα έρθουν αντιμέτωποι με το τερατάκι αυτό και ανα-

τριχιάζουν που τους βλέπει με το μισό του θυμωμένο μάτι.

Όταν πια τα τετράμηνα τελειώνουν και οι μαθητές παίρνουν στα χέρια τους το μισητό χαρτί, τον έλεγχο, οι καθηγητές γίνονται καπνός και εξαφανίζονται από προσώπου γης! Όσοι δεν είναι ικανοποιημένοι με τους βαθμούς τους, το μυαλό τους παίρνει 1000 στροφές το δευτερόλεπτο και σκέφτονται τρόπους να πάρουν το αίμα τους πίσω μετά από τόσους μήνες. Οι πιο τολμηροί σκέφτονται να κάνουν ζημιές στο αυτοκίνητο του αυστηρού καθηγητή τους, ενώ οι λιγότερο εχθρικοί ικανοποιούνται με την ιδέα ότι θα τους ξεροψήσουν στην τάξη.

Όμως όπως μπορεί να συνυπάρξει ο σκύλος με τη γάτα, έτσι μπορεί να συνυπάρξει και ένας καθηγητής με τους μαθητές του χωρίς σπόντες, υπονοούμενα και άγρια βλέμματα. Μόνο αν ο καθηγητής νοιάζεται για τους μαθητές, είναι πρόσχαρος και χωρίς νεύρα, μπορεί να τον συμπαθήσουν οι μαθητές.

Η αλήθεια είναι ότι και οι καθηγητές είναι άνθρωποι που πρέπει εν μέρει να κάνουν τη δουλειά τους. Οπότε, την επόμενη φορά που θα έχεις μάθημα με κάποιον στρίφνο καθηγητή, δες το με διαφορετικό, πιο ανθρώπινο, μάτι. Όλα είναι δυνατά!

Μαγκιά δεν είναι να καταστρέφεις, να υπερβαίνεις τα όρια αλλά να μπορείς να ελέγχεις τον εαυτό σου.

Οργισμένα νιάτα

Δε έχουν ούτε λευκή επιταγή ούτε ασυλία οι νέοι για τις παραβατικές πράξεις τους, επειδή είναι έφηβοι, είπε απευθυνόμενος σε γονείς, καθηγητές αλλά και στους μαθητές ο Κώστας Βέης, αστυνόμος Β, ψυχολόγος σε διάλεξη που πραγματοποιήθηκε στο Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας με θέμα εφηβεία και παραβατικότητα.

Για την ομαλή ένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο, για το καλό πρωτίστως των ιδίων θα πρέπει να μάθουν ότι υπάρχουν κανόνες και όρια. Θα πρέπει στην πράξη να διδαχθούν τη σημασία των λέξεων: πειθαρχία, αυτοπειθαρχία και σεβασμός.

Χωρίς να ωραιοποιήσει την πραγματικότητα ο κύριος Βέης επεσήμανε ότι υπάρχουν νεανικές συμπεριφορές που πρώτα και πάνω από όλα εκθέτουν τους ίδιους τους νέους και δυστυχώς η νεανική κοινότητα αντί να τις καταδικάζει ως προβληματικές, τις εξυψώνει ηρωοποιώντας τα παρεκτραπέντα μέλη της.

Οι έφηβοι που αποδεδειγμένα δε συμπαθούν ιδιαίτερα την αστυνομία, πιστεύουν μεταξύ άλλων ότι κακώς οι αστυνομικοί συλλαμβάνουν νεαρούς κάτω των 18 ετών είπε στην ομιλία του και προκάλεσε τον καθένα να μπει στη θέση ενός δεκαπεντάχρονου ο οποίος περπατά συνοδευόμενος από τον πατέρα του ανέμελος έξω από το γήπεδο και ξαφνικά χάνει το μάτι του από πέτρα που ρίχνει στα τυφλά 16 χρονος μαζί με την παρέα του. Τι θα λέγατε για τον έφηβο που προκάλεσε αυτή τη βλάβη; Ότι πρόκειται για έναν καημένο έφηβο που κάνει την επανάστασή του και δεν πρέπει η αστυνομία να τον συλλάβει; Ή μήπως θα λέγατε ότι πρόκειται για έναν αλητάμπουρα, θρασύδειλο και ψευτόμαγκα που όχι απλώς πρέπει να συλληφθεί από την αστυνομία αλλά να υποστεί και αυστηρότατες κυρώσεις;

Αυτό που λείπει από τους νέους σήμερα, παρατήρησε ο κύριος Βέης, είναι ο σεβασμός τόσο προς τους άλλους όσο και προς τον ίδιο τον εαυτό του. Πώς συνδυάζονται και πόσο συνάδουν ο σεβασμός και ο αυτο-

Να μην κάνεις πράξεις που θα μεταβιβάσεις και για τις οποίες θα ντρέπεται. Να μην εξευτελίζεις τον εαυτό σου.

σεβασμός με το χουλιγκανισμό, το βανδαλισμό και την καταστροφική συμπεριφορά; Είναι άραγε αυτά μαγκιές που πρέπει οι υπόλοιποι να δεχόμαστε, να αναγνωρίζουμε και να σεβόμαστε ή είναι θρασυδειλίες που πρέπει να απεχθανόμαστε και έμπρακτα να καταδικάζουμε;

Οι έφηβοι θα πρέπει να αναζητήσουν τις

παλιές αξίες, τη χαρά, την προσφορά στο συνάνθρωπο και την αγάπη, γιατί δυστυχώς σήμερα ισχύει πολύ περισσότερο αυτό που είχε πει ο Αντώνης Σαμαράκης ότι οι στέγες των ανθρώπων είναι σήμερα πιο κοντά από ποτέ και οι καρδιές τους πιο μακριά από ποτέ! Τι κάνουν σήμερα τα αγόρια; Κολάνε στο ποδόσφαιρο και στα ηλεκτρονικά

παιχνίδια, τα δε κορίτσια σκέφτονται μόνο την εμφάνισή τους. Σε μια νεαροπαρέα άλλοι κάθονται άλαλοι γύρω από ένα τραπέζι, ο καθένας με τον υπολογιστή του, επικοινωνούν με το διπλανό τους μέσω διαδικτύου σαν κωφάλαοι! Δηλαδή όλοι μαζί στον ίδιο κόσμο και ο καθένας στον κόσμο του! Ψέματα;

Εφηβεία είναι,

Σε τεντωμένο σχοινί οι σχέσεις γονιών-μαθητών, μαθητών – καθηγητών! Οι γονείς δεν καταλαβαίνουν τα παιδιά και τα παιδιά τους γονείς. Υπάρχει, λόγω εφηβείας χάσμα χασμάτων ως προς την επικοινωνία! Είναι η πιο όμορφη αλλά και η πιο δύσκολη – η πιο συγκρουσιακή -περίοδος της ζωής του ανθρώπου! Όσο για τους εφήβους; Στα μαχαίρια με όλους! Ενίοτε και με τον ίδιο τους τον εαυτό!

Σε εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα Πολλαπλής χρήσης στο πλαίσιο του μαθήματος της Οικιακής Οικονομίας οι έφηβοι κατέθεσαν τις ανησυχίες τους. Η ΕΝ ΠΛΩ αποφάσισε να τους δώσει βήμα:

Σκέψεις στ-οργής

Είμαι 15 χρονών, έφηβος πια! Αυτό τώρα είναι καλό; Είναι η ιδέα μου ή είμαι τόσο διαφορετική από τους άλλους νέους της ηλικίας μου;

Αμφιβάλλω αν υπάρχουν πραγματικές φιλίες...υπάρχει καθαρό συμφέρον. Μόλις πάψεις να εξυπηρετείς το φίλο σου, σε ξεχνάει και την επόμενη μέρα είσαι γι' αυτόν απλά ένας γνωστός! Έλεος πια! Δεν αντέχω άλλο αυτό τον ψεύτικο κόσμο!

Τα αγόρια ασχολούνται μονάχα με το ποδόσφαιρο, τα ηλεκτρονικά παιχνίδια και – κλασικά – περνούν το μεγαλύτερο μέρος της μέρας σκεπτόμενοι πώς θα κατακτήσουν ένα κορίτσι!

Τα κορίτσια σκέφτονται μονάχα την εξωτερική τους εμφάνιση, τι θα πει ο κόσμος γι' αυτές, πόσους θαυμαστές έχουν, πώς θα τα φτιάξουν με τον κούκλο του σχολείου, και το χειρότερο προσπαθούν να βγάλουν τα μάτια η μια της άλλης. Ζηλεύουν και φθονούν καθεμιά που τις απειλεί. Αγαπημένη τους σχολία: το κουτσομπολιό, λαίκιστί το θάψιμο! Κρίνουν, ή μάλλον θάβουν τα πάντα και τους πάντες, χωρίς ποτέ όμως να κάνουν την αυτοκριτική τους!

Έλενα Μύθιλου, Γ'5

Είμαι έφηβος. Έχω όνειρα για το μέλλον. Θέλω να κάνω φίλους, να ταξιδέψω, να ζήσω τη ζωή. Ξέρω πως αν προσπαθήσω μπορώ να καταφέρω τα πάντα.

Οι μεγάλοι έχουν την τάση να βλέπουν πάντα το σκοτάδι, πάντα το κακό, αντί να χαρούν και να ζήσουν όλες τις ωραίες στιγμές που τις αφήνουν να περνούν χωρίς να τους δίνουν καμιά σημασία...

Θέλω να ζήσω το όνειρο!

Αυγουστίνος Ευρυβιάδης, Γ'4

« Τι το έπιασε το παιδί μου δεν καταλαβαίνω! » ... Λένε πολλές φορές οι γονείς και φυσικά δεν μπορούν να καταλάβουν τι είναι αυτό που «πιάνει» τα παιδιά, καθώς το καθένα από αυτά βιώνει με το δικό του τρόπο καθετί που του συμβαίνει στην ιδιαίτερη αυτή φάση της ζωής, που τη λένε εφηβεία.

Σχέσεις οργής

Οι κοινωνικές και πολιτιστικές εξελίξεις των τελευταίων χρόνων δυσκολεύουν τους γονείς να κατανοήσουν τις αλλαγές στο σώμα αλλά και τον ψυχισμό του εφήβου με αποτέλεσμα να δημιουργούνται εντάσεις στην οικογένεια.

Ο γονιός παρόλο που ήταν κάποτε κι αυτός έφηβος, έχει ή τείνει να ξεχνάει τα δικά του. Δεν συνειδητοποιεί ότι το παιδί του βιώνει τα ίδια συναισθήματα που βίωσε κι αυτός όταν ήταν έφηβος!

• Το υπερφορτωμένο πρόγραμμα καθημερινών δραστηριοτήτων που έχουν συνήθως οι

γονείς, δε διευκολύνει την επικοινωνία με τα παιδιά σε μια ηλικία που την έχουν απόλυτη ανάγκη.

**Μαρία Φαίδρα Ερωτοκρίτου,
Κωνσταντίνος Ηρακλέους,
Αναξαγόρας Βιολάρης, Γ'3
Χριστόφορος Ισαάκ, Γ'4**

Διάλογος... κωφών

• Οι γονείς δηλώνουν ότι έχουν σοβαρές δυσκολίες στη σχέση με τα παιδιά τους. Οι έφηβοι παραπονιούνται ότι οι γονείς τους δεν τους καταλαβαίνουν. Το βέβαιο είναι ότι η επικοινωνία μεταξύ γονιών και παιδιών κατά την εφηβική ηλικία είναι πολύ δύσκολη υπόθεση.

Αλεξία Μιχαηλίδου, Γ'4

Κατά την περίοδο της εφηβείας, οι νέοι αισθάνονται έντονα την ανάγκη για ελευθερία και ανεξαρτησία την οποία πολύ συχνά διεκδικούν με επιθετικότητα. Η επιθετική στάση του εφήβου απέναντι σε παρεμβάσεις, απαγορεύσεις, συμβουλές και πιέσεις είναι γι' αυτόν τρόπος προάσπισης της ελευθερίας και της ατομικότητάς του στην προσπάθειά του για ανάπτυξη και αλλαγή.

Η κατάσταση αυτή συχνά μοιάζει με τεντωμένο σχοινί: από τη μια μεριά οι έφηβοι που προσπαθούν να κατοχυρώσουν την ανεξαρτησία τους και από την άλλη οι γονείς που δυσκολεύονται να εγκαταλείψουν την ανάλογη άσκηση της εξουσίας τους.

Όταν το παιδί μπει στην εφηβεία αρχίζει να συμπεριφέρεται και να ντύνεται σαν ενήλικας. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που πολλές φορές οι έφηβοι έρχονται σε αντιπαράθεση με τους γονείς τους.

**Χρήστος Τσεκουρώνας,
Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ'4**

Οι γονείς αισθάνονται ότι "χάνουν" το παιδί τους, καθώς αυτό αποκηρύσσει την κυριαρχία τους και αναζητά καταφύγιο στις παρές των συνομηλίκων, χωρίς να τους επιτρέπει πλέον να επεμβαίνουν στην προσωπική του ζωή. Οι γονείς μπορεί να αντιδράσουν με επιβολή αυστηρού ελέγχου και απαγορεύσεων για να διατηρήσουν την εξάρτηση του παιδιού προς αυτούς.

**Χρυσάννα Χρυσάνθου,
Χρίστια Φιλίππου, Β'1**

Εφηβεία: Ένα ηφαιστειο!

Εφηβεία: Η ηλικία της επανάστασης! Ο έφηβος προσπαθεί να ανακαλύψει τον εαυτό του και τους γύρω του.

Η εφηβεία μοιάζει με μια γέφυρα από την οποία θα περάσουν όλοι οι άνθρωποι για να γίνουν ενήλικες. Οι έφηβοι γίνονται πιο αντιδραστικοί και αμφισβητούν συχνά αυτά που τους λένε οι μεγαλύτεροί τους. Κάποιοι θέλουν να αλλάξουν τον κόσμο, άλλοι όμως κλείνονται στον εαυτό τους.

Ιωάννα Λοΐζου, Γ'2

Η εφηβεία είναι ένα ηφαιστειο! Οι αλλαγές που συμβαίνουν, τόσο οι σωματικές όσο και οι ψυχικές, είναι τόσο απότομες και αναπάντεχες που σαρώνουν τα πάντα στο διάβα τους, όπως ακριβώς η λάβα, που εκρήγνυται τόσο ξαφνικά και απρόσμενα παρασύροντας και καταστρέφοντας τα πάντα στην πορεία της.

Ευπραξία Πλατή, Γ'2

Οι έφηβοι είναι συνήθως ντροπαλοί. Ερωτεύονται εύκολα. Νιώθουν αβεβαιότητα για το μέλλον. Ονειροπολούν. Είναι νευρικοί και ανήσυχοι.

Ανδρέας Κωνσταντινίδης, Γ'2

Στην προσπάθεια του ο έφηβος να βρει τον εαυτό του απομονώ-

νεται και συχνά γίνεται εγωκεντρικός με αποτέλεσμα να αμφισβητεί τους πάντες, γονείς, καθηγητές, εξουσία, θεσμούς και αξίες. Συχνά γίνεται πεισματάρης και εχθρικός. Με την αντιδραστικότητα αυτή οι έφηβοι δηλώνουν, με έναν ιδιότυπο τρόπο, ότι έχουν απόλυτη ανάγκη από τη συμπαράσταση και τη βοήθεια των γονέων. Τους είναι απαραίτητο να μεγαλώνουν σε ένα σταθερό πλαίσιο που να μην καταλύεται από την επιθετικότητά τους.

Χριστίνα Ακούραστου, Γ'1

Σε κάθε εποχή, οι έφηβοι αποζητούν παρέες με συνομηλικούς τους και συγκροτούν τη δική τους «κλειστή» ομάδα που έχει κάποια κοινά πιστεύω, κοινούς κώδικες επικοινωνίας, κοινό τρόπο ντυσίματος, κοινά ενδιαφέροντα, τα οποία τους ενώνουν και τους διαχωρίζουν από τους υπόλοιπους. Οι παρέες των εφήβων, συνήθως, χαρακτηρίζονται από έντονους συναισθηματικούς δεσμούς και παίζουν μεγάλο ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα. Θέλουν όλοι μαζί να έχουν μια κοινή ταυτότητα, για να νιώθουν πιο δυνατοί στο να αφήσουν πίσω την παιδική ηλικία και να δοκιμάσουν τα όριά τους. Έτσι, στα πλαίσια τέτοιων ομάδων οι έφηβοι μπορεί να φτάσουν μέχρι και τη διάπραξη αξιόποινων πράξεων ή πράξεων που σε άλλη φάση της ζωής τους θα θεωρούνταν ψυχοπαθολογικές.

Μέλανη Χατζηακώβου, Γ'2

Θα περάσει!

Η εμπιστοσύνη ΔΕΝ ΧΑΡΙΖΕΤΑΙ αλλά ΚΕΡΔΙΖΕΤΑΙ!

Χάσμα χασμάτων

Το τεράστιο χάσμα μεταξύ γονέων - παιδιών και η ασυνεννοησία στην εποχή μας αποτελούν ένα είδος "μάστιγας" που βασανίζει τις πλείστες οικογένειες. Είναι εκ των πραγμάτων πολύ δύσκολο να μειωθεί αυτό το χάσμα, φαίνεται πραγματικά να είναι αγεφύρωτο αλλά παρόλα αυτά είναι κάτι που πρέπει να γίνει σίγουρα, μιας και τα παιδιά μακριά από την καθοδήγηση των γονέων τους είναι πολύ εύλωτα σε πειρασμούς. Βέβαια, ελπίδα καθενός από εμάς είναι να μπορούσαν έστω για λίγο οι γονείς μας να μπουν στη θέση μας και να μας κατανοήσουν και έτσι να μας καθοδηγήσουν με βάση τα δεδομένα της ηλικίας μας και τις ανάγκες μας. Άραγε θα γίνει ποτέ αυτό;

Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου, Γ'3

Ελευθερία ή ασυδοσία;

Σίγουρα δεν υπάρχει μια μαγική λύση για το ζήτημα. Υπάρχουν όμως τρόποι προσέγγισης που βελτιώνουν την επικοινωνία, αυξάνουν την εμπιστοσύνη, καλλιεργούν το σεβασμό και μπορούν με την πάροδο του χρόνου να κτίσουν καλύτερες και πιο καρποφόρες σχέσεις γονιών και παιδιών εφηβικής ηλικίας.

- Οι έφηβοι επιθυμούν και ζητούν από τους γονείς περισσότερη ελευθερία, κατανόηση, φιλική διάθεση και προθυμία να συζητήσουν μαζί τους οτιδήποτε τους απασχολεί.
- Από την πλευρά τους οι νέοι είναι ανα-

τα παρατήσουν ή να απογοητευτούν. Δεν υπάρχει λόγος να φοβούνται τις οικογενειακές συγκρούσεις. Αρκεί, να ξέρουν για ποιο λόγο γίνονται και πώς να τις διαχειριστούν.

Αλεξάνδρα Ελευθερίου, Γ'4

- Οι γονείς πρέπει να αποφεύγουν να δείχνουν θυμό ή να εκνευρίζονται σε περιπτώσεις διαφωνίας. Αντίθετα, μένοντας ήρεμοι και ψάχνοντας να κατανοήσουν τα συναισθήματα του παιδιού τους, θα βρίσκουν πιο εύκολα λύσεις στα προβλήματα που προκύπτουν.

Λοΐζος Γεωργίου, Γ'4

• Η επικριτική προσέγγιση δε βοηθά. Το να τους πουν οι γονείς "είδες τι σου έλεγα" ή "στο είχα πει ότι αυτό θα συνέβαινε" ιδιαίτερα όταν πρόκειται για μια αποτυχία ή δυσάρεστη εξέλιξη, κάνει τα παιδιά να απομακρύνονται και να κλείνουν τα αυτιά τους βαθαίνοντας το χάσμα. Την επόμενη φορά, θα είναι λιγότερο πρόθυμο να ανοιχτούν και να εξωτερικεύσουν τους προβληματισμούς τους.

Δανάη Ερωτοκρίτου, Γ'1

γκαίο να συνειδητοποιήσουν ότι η παροχή απόλυτης ελευθερίας και η ανάληψη πρωτοβουλιών συνοδεύονται από ανταπόκριση στις ανάλογες υποχρεώσεις. Η ελευθερία συνεπάγεται και υπευθυνότητα. Οι γονείς θα πρέπει να ανταποκριθούν σε αυτές τις προσδοκίες των εφήβων μέσα σε λογικά πλαίσια. Έτσι, θα αποφευχθούν οι έντονες συγκρούσεις που συχνά δημιουργούνται.

- Αναζητώντας την «καλή επικοινωνία», γονείς και παιδιά, συναντούν πολλά εμπόδια και προβλήματα. Αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει να

Κάντε υπομονή...

Οι γονείς πρέπει να μιλούν στα παιδιά τους, αλλά και να τα ακούνε.

Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να εδραιώσουν την εμπιστοσύνη και την κατανόηση στην οικογένειά τους.

- Όσο πιο πολλά γνωρίζουν για τη ζωή των παιδιών τους, τόσο πιο εύκολα θα εντοπίσουν κάποιο πρόβλημα, προτού εξελιχθεί.

• Τα παιδιά έχουν ανάγκη την επιβεβαίωση της αγάπης των γονιών τους. Γι' αυτό, και οι γονείς πρέπει να εκδηλώνουν την αγάπη τους προς τα παιδιά τους.

• Οι γονείς πρέπει να βρίσκονται πάντοτε δίπλα τους, ακόμα και αν δε συμφωνούν με τις απόψεις τους. Με αυτό τον τρόπο τα παιδιά μοιράζονται πιο εύκολα τις ανησυχίες και τα προβλήματα τους με τους γονείς τους.

• Είναι καλό οι γονείς να γνωρίζουν τους φίλους των παιδιών τους ακόμη και τους γονείς τους. Μπορούν επίσης να μοιράζονται τις ανησυχίες τους με άλλους ομοιοπαθείς γονείς, να συζητάνε και να προσπαθούν να βρουν τις καλύτερες δυνατές λύσεις.

Όσο και αν διαφωνούμε με τους γονείς μας πρέπει πάντα να δείχνουμε τον απαραίτητο σεβασμό. Πάνω απ' όλα είναι γονείς μας και άνθρωποι που μας αγαπούν και νοιάζονται για εμάς και θέλουν το καλό μας, όσο και αν δεν το δείχνουν μερικές φορές. Πρέπει να ακούμε αυτά που μας λένε για να έχουμε καλύτερες οικογενειακές στιγμές.

Πρέπει να εμπιστευόμαστε τους γονείς μας για θέματα που αφορούν την ασφάλειά μας. Πολλοί έφηβοι μπορεί να είναι οξύθυμοι και να νευριάζουν πολύ εύκολα. Δεν είναι ασφαλώς και ο καλύτερος τρόπος συμπεριφοράς γι' αυτό και πρέπει να προσπαθήσουν να βελτιωθούν. Οι γονείς σε αυτή την περίπτωση δεν πρέπει να αντιμετωπίζουν τα παιδιά τους με βία ή επιθετικότητα.

Σκεύη Ζαχαρία, Γ'5

Και κλάμα ο λαός...!!!

«Το παιδί μου με βασανίζει αφάνταστα!!!» «Οι γονείς μου δε με καταλαβαίνουν καθόλου!!!» «Θα μας πεθάνεις με αυτά που κάνεις, το καταλαβαίνεις;» «Σας βαρέθηκα!! Είστε τελείως ξενέρωτοι και παλαιομοδίτικοι!!!» Η κάθε πλευρά με τα δίκια της, μα και η κάθε μια με τα αδικία της συγχρόνως. Εδώ και χιλιάδες χρόνια η ίδια έντονη κατάσταση από καυγάδες και τσακωμούς επικρατεί στα περισσότερα σπίτια του κόσμου.

Στην αρχή, το νέο μέλος της οικογένειας φέρνει χαρά, διασκέδαση, εορτασμούς και πολλή αγάπη. Όταν πια το μωρό μεγαλώσει και γίνει παιδί έως 10 χρονών, οι γονείς διασκεδάζουν με τις ανόητες του ερωτήσεις και τα τρελά του όνειρα. Όμως τα παιδιά δεν είναι τσιουάουα, να μένουν μικρά για πάντα! Σιγά σιγά μεγαλώνουν και πριν καλά καλά το καταλάβουν οι γονείς, τα παιδιά τους γίνονται έφηβοι και έχουν τόσες απαιτήσεις, που τους κάνουν θηρία!

Οι έφηβοι ζητούν τα πάντα. Το μόνο που ακόμα δεν απαιτήσαν είναι ταξίδι στο φεγγάρι! Οι γονείς όμως δε δέχονται όλα τα εξωπραγματικά αιτήματα και ο καβγάς αρχίζει!! Γύρος πρώτος: Οι έφηβοι χωρίς να ακούσουν τίποτα, επαναλαμβάνουν την

ίδια φράση «Μεγάλωσα πια, δεν είμαι το μικρό σου παιδάκι! Κατάλαβέ το!!» Γύρος δεύτερος: Ο έφηβος δεν ακούει, συνεχίζει να απαιτεί και, όταν καταλάβει ότι δεν τον παίρνει, κατεβάζει την προβοσκίδα του και σκέφτεται τρόπους για να πάρει το αίμα του πίσω! Η εκδίκηση είναι πιάτο που τρώγεται κρύο...Από το εφηβικό μαυλό περνούν τα πιο σατανικά σχέδια: Απεργία πείνας, να μη διαβάζει τα μαθηματά του, όλη μέρα να μένει κλεισμένος στο δωμάτιό του, να μη μιλά ή να ρίχνει σπόντες τη μια μετά την άλλη.

Ο γονιός προσπαθεί να μη σχολιάσει τίποτα και να μείνει ήρεμος αλλά έχει πολλά μαζεμένα και η υπομονή του αρχίζει να εξαντλείται! Φωνές, καυγάδες, μαλλιοτραβήγματα... και η αυλαία πέφτει με την πόρτα να βαράει σα δαιμονισμένη! Η συζήτηση έλαβε προ πολλού τέλος! Οι γονείς λένε τον πόνο τους σε συγγενείς και φίλους αναπολώντας τις μέρες που τα παιδιά τους ήταν ...τσιουάουα! Οι έφηβοι προσεύχονται να γινόταν ένα θαύμα και να είχαν άλλους γονείς. Οι γονείς να είχαν άλλα παιδιά και όλοι κλαιν τη μαύρη τους τύχη...

Μετά από χρόνια ο καθένας συμβιβάζεται με την πραγματικότητα που έχει ενώπιόν του, έχει ανακαλύψει ο ένας τα κου-

Γράφει η Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ'4

μπιά του άλλου, η συνεννόηση στο σπίτι επιστρέφει και μαζί η ειρήνη! Δε χρειάζονται πια Οηέδες στο σπίτι και όταν έρθει η ώρα

οι πάλαι ποτέ έφηβοι να φύγουν για σπουδές, πέφτει θρήνος και οδυρμός. Και κλάμα ο λαός...

Εν Αθήναις

Ταξίδι αστραπή στην Αθήνα μας χάρισαν η Olympic air και η Marfin Laiki Bank σε συνεργασία με το Υ.Π.Π, για μια βολτίτσα στο μουσείο της Ακρόπολης.

Μπαίνοντας αντικρίσαμε ένα μοντέρνο αλλά παράλληλα υπέροχο κτήριο που κρύβει μέσα του ένα ολόκληρο πολιτισμό. Το μουσείο κατασκευάστηκε με σκοπό να στεγάσει τα γλυπτά του Παρθενώνα, φτιαγμένα το 5ο αιώνα π.Χ. αλλά περιλαμβάνει και άλλα έργα της αρχαϊκής, της κλασικής και της ρωμαϊκής εποχής. Αναμφίβολα το πιο εκπληκτικό είναι το γεγονός ότι στη μεγάλη αίθουσα του πάνω ορόφου "αντιγράφεται" ως προς τα μέρη και τις διαστάσεις του, και "μεταφέρεται" ο Παρθενώνας σε μια

προσπάθεια διάσωσης του από τη φθορά του χρόνου και της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Υπήρχε φυσικός φωτισμός, αφού παντού είχε τζάμια και μπορούσε πολύ εύκολα από τη βόρεια πλευρά του μουσείου, να αντικρίσεις και να θαυμάσεις την ανατολική και νότια πλευρά του Παρθενώνα. Αγγεία, αγάλματα, αετώματα και πολλά άλλα έργα από τον ιερό βράχο της Ακρόπολης στόλιζαν το εσωτερικό του μουσείου. Αν και ακόμα το μουσείο δεν έχει ολοκληρωθεί, μπορεί ο καθένας μας να το επισκεφτεί αφού σίγουρα θα μείνει έκπληκτος από το κτίριο αλλά και το πολιτιστικό του περιεχόμενο.

Μέρια Ποφαΐδη, Γ'6

Ζωγραφίζω στη Λήδρας

Και φέτος κάναμε τη βολτίτσα μας στον πεζόδρομο της Λήδρας. Στις 8 Απριλίου πέντε μαθητές, με καλλιτεχνικές ανησυχίες και καλλιτεχνική φλέβα, ο Χαρίλαος Καπλάνης Β'3, η Άντρεα Χρυσάνθου Β'3, η Βάσια Αργυρίδου Β'3, η Νεφέλη Χρυσάνθου Β'4, η Σώτια Δημητριάδη Β'4 με τον καθηγητή της τέχνης Αλέκο Ιωαννίδη, πήραν μπογιές και πινέλα και ζωγράρισαν, όχι με το χέρι, αλλά με την καρδιά ενάντια στον κοινωνικό αποκλεισμό. Ο πεζόδρομος πήρε χρώμα, άλλαξε όψη και έφτιαξε τη διάθεση πολλών περαστικών που δεν παρέλειψαν να μας ενισχύσουν με τα καλά τους λόγια.

Νεφέλη Χρυσάνθου Β4

Δεν ακούω, δε βλέπω, δε μιλώ

Έλενα Χατζηχαράλαμπος, Β'7

Την 1η Απριλίου η ομάδα του προγράμματος ΕΥ ΖΗΝ παρακολούθησε τη θεατρική παράσταση του Γιώργου Θεοδοσιάδη «Δεν ακούω, δε βλέπω, δε μιλώ» που επέλεξε ο γνωστός ηθοποιός Λώρης Λοϊζίδης ως πρώτη του σκηνοθετική απόπειρα. Μαζί με το Λώρη συμμετέχουν και οι ηθοποιοί Χριστίνα Παυλίδου, Φώτης Γιωργίδης και Μάριος Δημητρίου. Σε αυτή την παρά-

σταση δεν μπορούμε να γελάσουμε μόνο αλλά και να πάρουμε το ωραίο μήνυμα που δίνει στο τέλος.

Σε αυτό το έργο είναι τρεις φίλοι ο καθένας με το δικό του πρόβλημα.. ο Ιάκωβος (Λώρης Λοϊζίδης) δεν ακούει αλλά βλέπει και μιλά. Ο Ηρακλής στην καθαρεύουσα Σπίθας (Μάριος Δημητρίου) δεν μιλά αλλά βλέπει και ακούει, ενώ ο Θεοφάνης (Φώτης Γιωργίδης) δε βλέπει αλλά μιλά και ακούει. Μέσα σε όλα αυτά οι τρεις τους καταφέρνουν να συνεννοούνται μεταξύ τους. Τα πράγματα περιπλέκονται όταν αρχίσουν να ερωτεύονται... Τελικά η ζωή είναι ωραία όπως και αν είναι, όποιο πρόβλημα κι αν αντιμετωπίζουμε...

Ελέφαντες νάνοι στην Κύπρο

Ξέρετε ότι στην Κύπρο υπήρχαν νάνοι ιπποπόταμοι και μίνι ελέφαντες; Ο νάνος ιπποπόταμος είχε μήκος μέχρι 1,5 m και ύψος 0,75 m. Επιπλέον, είχε και άλλα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, όπως αλλαγές στο σχήμα της σιαγόνας, στη θέση των ματιών και της μύτης, στο μέγεθος των άκρων, στο πέλμα των ποδιών. Αλλαγές που υποδηλώνουν ότι περισσότερο περπατούσε παρά κολυπούσε. Το κυπριακό ελεφαντάκι είχε ύψος γύρω στο ένα μέτρο. Απολιθώματα νάνων ιπποπόταμων και ελεφάντων έχουν βρεθεί σε περισσότερες από σαράντα τοποθεσίες της Κύπρου και, κυρίως, σε σπήλαια στους πρόποδες του Πενταδακτύλου, καθώς και στην περιοχή της Ξυλοφάγου. Τα απολιθώματα των ιπποπόταμων είναι πολύ περισσότερα από αυτά των ελεφάντων. Πιστεύουμε πως είναι ένα αξιόλογο μουσείο,

για και μπορεί ο καθένας να δει από μόνος του σπάνια απολιθώματα από το βυθό της θάλασσας, κόκκαλα διάφορων ζώων, ασβεστολιθικές σπηλαιοαποθέσεις, απολιθωμένα αλλά και προϊστορικά ζώα, κοχύλια, φυτικά απολιθώματα, έντομα, σφουγγάρια και πετρώματα και να σχηματίσει μια ολοκληρωμένη εικόνα για την πλούσια φυσική και πολιτιστική μας κληρονομιά του τόπου μας.

**Μαριλένα Κυρανίδη, Α'3
Ραφαέλλα Μαραγκού, Α'5
Αναστασία Αθανασίου, Α'5**

Νυν και αεί...

Την Τετάρτη 11 Μαΐου πραγματοποιήσαμε εκπαιδευτική εκδρομή στα κτήρια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου, όπου και μας ξενάγησαν.

Ακολουθώντας μεταφερθήκαμε στον καθεδρικό ναό του Αγίου Ιωάννη στον οποίο δεν υπάρχει μέρος στους τοίχους του που να μην είναι αγιογραφημένο. Χαρακτηριστική αγιογραφία είναι η Σταύρωση του Χριστού στην οποία ο καλλιτέχνης έβαλε δείγματα τουρκικής ενδυμασίας. Σ' αυτή την εκκλησία γίνονται χειροτονίες Αρχιεπισκόπων. Μετά οδηγηθήκαμε στο καινούριο κτίριο της Αρχιεπισκοπής το οποίο «έζησε» το πραξικόπημα της Χούντας το 1974. Είδαμε επίσης το Μικρό Συνοδικό όπου γίνεται η Σύνοδος των Επισκόπων και Μητροπολιτών με τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Β' και το οποίο τοιχογραφήθηκε τέλεια από το

μοναχό Καλλίνικο, ο οποίος απεβίωσε πρόσφατα.

Γιώργος Αχιλλέως, Β'7

Σχολική Σπιναλόγκα

Υπάρχει και παραυπάρχει ρατσισμός, και μάλιστα δίπλα μας. Δυστυχώς και στα παιδιά! Αυτό είναι το αποκαρδιωτικό αποτέλεσμα έρευνας που πραγματοποιήσαν μαθητές του προγράμματος ΕΥ ΖΗΝ στις τρεις τάξεις του σχολείου και επιβεβαιώνει πλήρως- επίσημα και με νόμιμο- σχετικό δημοσίευμα της ΕΝ ΠΛΩ Μαρτίου. Οι ομάδες που αντιμετωπίζονται με προκατάληψη από την πλειονότητα των μαθητών είναι: οι άριστοι μαθητές στους οποίους κολλάνε την ταμπέλα «σπασίκλας» και τους απομονώνουν, λες και έχουν λέπρα, οι ξένοι και τα άτομα με αναπηρίες. Το 58 % των ερωτηθέντων θεωρεί ότι η ίδια η κοινωνία δεν είναι ανεκτική σε άτομα που παρουσιάζουν κάποια διαφορετικότητα και τα καταδικάζει στην απομόνωση. Το 78 % των μαθητών που πήραν μέρος στην έρευνα πιστεύει ότι υπάρχει ρατσισμός στο σχολείο, αν και οι ίδιοι δηλώνουν ότι θα μοιράζονταν το ίδιο θρανίο με παιδιά διαφορετικής εθνικότητας ή θρησκείας, φτωχά ή παιδιά με αναπηρίες. Εντύπωση μας προκάλεσε ότι για αρκετούς μαθητές, για ένα 43 %, η εμφάνιση

ΠΟΣΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΦΙΛΟΣ / ΦΙΛΗ ΣΟΥ;

παίζει κάποιο ρόλο, μετράει κάπως στην επιλογή φίλων.

**Χρυσάννα Χρυσάνθου,
Χρίστια Φιλίππου, Β'1**

Μαθηματική ...τέχνη

Τα μαθηματικά και η γεωμετρία έχουν «ανακατευτεί» με την τέχνη! Οι μαθητές πήραν τα γεωμετρικά στερεά και προσπάθησαν,

σε μια αφαιρετική προσέγγιση, να απεικονίσουν γεωμετρικά και κυλινδρικά το ανθρώπινο σώμα. Τα αποτελέσματα εντυπωσιακά!

Τύμπανα πολέμου στην Έγκωμη

Επί ποδός πολέμου η Έγκωμη! Οι κάτοικοι διαμαρτύρονται έντονα για τη σχεδιαζόμενη από την κυβέρνηση μεταφορά κυβερνητικών υπηρεσιών στο χώρο της Αρχής Κρατικών Εκθέσεων. Το σκεπτικό της Κυβέρνησης είναι ότι οι πολίτες δε θα υποχρεώνονται να διασχίζουν τη Λευκωσία για να εξυπηρετηθούν σπαταλώντας χρόνο και χρήμα και επιβαρύνοντας ταυτόχρονα την τροχαία κίνηση. Από την άλλη οι Έγκωμιτες δε θέλουν η περιοχή τους να θυσιαστεί ως άλλη Ιφινέεια και δηλώνουν ότι θα αντιδράσουν δυναμικά. Το σύγρουρο είναι ότι, αν υλοποιηθεί το κυβερνητικό πρόγραμμα, θα αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για την περιοχή της Έγκωμης.

Μαθήτριες της ομάδας «Νέοι Δημοσιογράφοι» του γυμνασίου μας πήραν συνέντευξη από το δημοτικό σύμβουλο του δήμου Έγκωμης Ζαχαρία Κυριάκου για το μέλλον του χώρου της Διεθνούς Κρατικής Έκθεσης

Συνέντευξη: Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ4
Ανθή Μιχαήλ, Γ4
Αργυρώ Χρίστου, Γ4

γάλης έκθεσης κάθε Μάιο στην οποία συμμετέχουν πάρα πολλοί εκθέτες ενώ στη διάρκεια του χρόνου γίνονται και εξειδικευμένες εκθέσεις σε διάφορες κατηγορίες, όπως για παράδειγμα αυτοκινήτου, γεωργική και άλλες εκθέσεις ειδικού ενδιαφέροντος. Επίσης υπάρχει εκεί χώρος όπου γίνονται συνέδρια και συχνά παραχωρούνται περίπτερα για να γίνουν συνέδρια. Στο χώρο αυτό η κυβέρνηση τώρα θέλει να δημιουργήσει μεγάλες κεντρικές υπηρεσίες δηλαδή να μεταφέρει πολλά υπουργεία, ενώ προγραμματίζεται και η δημιουργία μεγάλου σταθμού λεωφορείων. Γίνονται επίσης σκέψεις δημιουργίας ενός μεγάλου ξενοδοχείου και συνεδριακού κέντρου.

Αυτό θα αυξήσει την κυκλοφορία στους

δρόμους της Έγκωμης;

Η αύξηση της κυκλοφορίας θα είναι πολύ μεγάλη διότι θα έρθουν αμέσως 1500 δημόσιοι υπάλληλοι να εργαστούν εκεί, 1000 επισκέπτες καθημερινά θα έρχονται για να εξυπηρετούνται από τα κυβερνητικά γραφεία. Επίσης θα έχουμε 600 διακινήσεις λεωφορείων καθημερινά. Η ρύπανση, όπως καταλαβαίνετε, θα είναι πολύ μεγάλη γι' αυτό και οι κάτοικοι της περιοχής εκφράζουν έντονες ανησυχίες για την υγεία τους και κυρίως την υγεία των παιδιών τους.

Η κατάσταση που θα δημιουργηθεί θα είναι απερίγραπτη. Θα έρχονται λεωφορεία από τα χωριά της Πιτσιλιάς θα σταθμεύουν και από εκεί οι κάτοικοι θα επιβιβάζονται σε μικρότε-

ρα λεωφορεία για να πηγαίνουν στο κέντρο της πόλης.

Ποιες προσπάθειες κάνει ο Δήμος Έγκωμης για να πείσει την κυβέρνηση ότι αυτό το έργο θα υποβαθμίσει την περιοχή;

Ο Δήμος κάνει πολλές προσπάθειες. Ήδη έκανε δύο πανδημοτικές συγκεντρώσεις και οι κάτοικοι εξέφρασαν τις διαφωνίες τους για τη μείωση της ποιότητας ζωής τους. Επίσης ο Δήμος προγραμματίζει να οργανώσει δημοψήφισμα για να μιλήσουν απευθείας οι κάτοικοι και να πουν τι πρέπει να γίνει στο χώρο της κρατικής έκθεσης.

Ο Δήμος θα έχει επαφές με όλα τα κόμματα για να εξηγήσει τις απόψεις του. Θα γίνουν και δυναμικές κινητοποιήσεις των κατοίκων αν χρειαστεί.

Ποια είναι η άποψη της πολεοδομίας πάνω στο θέμα;

Είναι η ίδια με της κυβέρνησης, δηλαδή θέλουν να κάνουν εκεί μεγάλα κυβερνητικά κτήρια ενώ η άποψη του Δήμου είναι ότι τέτοια κτήρια πρέπει να γίνονται έξω από κατοικημένες περιοχές γύρω από τις πόλεις και όχι μέσα σ' αυτές.

Πώς θα μπορούσαν διαφορετικά να αξιοποιηθούν οι χώροι αυτοί για το όφελος όλων των κατοίκων της περιοχής;

Οι χώροι αυτοί θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν με την κατασκευή ενός σύγχρονου αθλητικού κέντρου για τον κόσμο. Θα μπορούσε να γίνει εκεί και ένας μεγάλος πνεύμονας πρασίνου για να περνούν εκεί οι κάτοικοι της περιοχής αλλά και όλης της Λευκωσίας χαρούμενες ώρες με τις οικογένειες τους.

Πώς αξιοποιούνται μέχρι σήμερα ο χώρος της κρατικής έκθεσης;

Η κρατική έκθεση καλύπτει μια έκταση συνολικά 3 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Ο χώρος αυτός αξιοποιείται με τη διοργάνωση της με-

Άριστα στην ανακύκλωση!

Διαβασμένοι και καλά ενημερωμένοι για τα απορρίμματα και την ανακύκλωση οι περισσότεροι μαθητές. Από έρευνα που διεξήχθη στο σχολείο μας στο πλαίσιο του προγράμματος «Οικολογικά σχολεία», από τους 109 μαθητές που συμμετείχαν το 72,5% των μαθητών απάντησε θετικά στην ερώτηση αν ανακυκλώνουν στο σπίτι τους. Περίπου το 70% των μαθητών ανακυκλώνει το χαρτί, το 63% το πλαστικό, το 45% το γυαλί και τις μπαταρίες ενώ πολύ λιγότεροι το αλουμίνιο, τα ρού-

χα και τις ηλεκτρικές συσκευές. Αρκετοί μαθητές χρησιμοποιούν στο σπίτι τους επαναφορτιζόμενες μπαταρίες. Επίσης σχεδόν όλοι ξέρουν πολύ καλά γιατί γίνεται η ανακύκλωση και είναι πεπεισμένοι ότι είναι αναγκαία στη σημερινή εποχή. Κατανοούν ότι ανακυκλώνουμε για εξοικονόμηση ενέργειας, χρημάτων, για την προστασία του περιβάλλοντος και όχι επειδή είναι στη μόδα! Η αλήθεια είναι ότι δεν έχουμε πρόβλημα, μακάρι να γίνει μόδα η ανακύκλωση! Δυστυχώς αρκετοί μα-

θητές, αν και γνωρίζουν για την ανακύκλωση, συνεχίζουν να σπαταλούν χαρτί στέλλοντας ευχετήριες κάρτες αντί για e-cards, τυλίγοντας το σάντουιτς τους με αλουμινόχαρτο το οποίο συνήθως καταλήγει στον κάλαθο με τα σκουπίδια και όχι σε κάδο ανακύκλωσης, αγοράζουν διάφορα καταναλωτικά αγαθά που συνήθως δε χρειάζονται και χρησιμοποιούν μόνο από τη μία πλευρά το χαρτί πριν το ανακυκλώσουν.

Γιώργος Παναγιώτου, Γ4

Ο καιρός τρελάθηκε

Καυτό προβλέπεται και το φετινό καλοκαίρι! Με βάση στατιστικές μελέτες της μετεωρολογικής υπηρεσίας, η μέση θερμοκρασία της ατμόσφαιρας της Κύπρου αυξήθηκε τα τελευταία εκατό χρόνια κατά 1°C περίπου. Μπορεί η διαφορά αυτή αριθμητικά φαίνεται πολύ μικρή, αλλά οι αρνητικές συνέπειες που δημιουργεί είναι πολύ μεγάλες.

Όλοι παρατηρούμε τα τελευταία χρόνια ότι ο καιρός τρελάθηκε, καθώς οι ηλιόλουστες ημέρες εναλλάσσονται με ακραία καιρικά φαινόμενα όπως καταιγίδες, πλημμύρες, χαλάζι. Κι ακόμα η σκόνη στην ατμόσφαιρα μας πνίγει...

Τις πτάει; Εμείς! Η αλόγιστη κίνηση αυτοκινήτων στους δρόμους τα οποία αποβάλλουν μεγάλες ποσότητες καυσαερίων. Τα εργοστάσια και τις βιομηχανίες που ρυπαίνουν καθημερινά τον αέρα και η απερίσκεπτη σπατάλη ενέργειας.

Το Υπουργείο Γεωργίας προειδοποιεί ότι οι μεταβαλλόμενες κλιματικές συνθήκες θα έχουν σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία των κατοίκων του νησιού, στην υγεία των ζώων και των φυτών. Με την αύξηση της συχνότητας των ακραίων φαινομένων, αναμένεται

να αυξηθούν και τα σχετιζόμενα με το κλίμα κρούσματα ασθενειών. Επίσης ενδέχεται να έχουμε εξάπλωση σοβαρών λοιμωδών νόσων που μεταδίδονται μέσω φορέων. Η εξάπλωση νέων ή μεταναστευτικών επιβλαβών οργανισμών θα απειλήσει τη ζωή ζώων και φυτών.

Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ4
Ανθή Μιχαήλ, Γ4
Αργυρώ Χρίστου, Γ4
Ραφαέλλα Κουμάρ, Γ7

Ο χορός των Ρίχτερ

Βιβλική καταστροφή προκάλεσαν οι απανωτοί σεισμοί στην Ιαπωνία. Οι εικόνες της καταστροφής και του ανθρώπινου πόνου έμειναν ανεξίτηλα χαραγμένες στη μνήμη μας. Και να φανταστείτε ότι οι Ιάπωνες ήταν εξοικειωμένοι με τους σεισμούς και έτοιμοι να αντιμετωπίσουν κάθε σεισμική δόνηση, όσο δυνατή κι αν ήταν. Δυστυχώς, η πραγματικότητα αποδείχτηκε τραγική! Η φύση τους χτύπησε άσπλαχνα, ανελέητα. Έχετε σκεφτεί τι θα συμβεί στο νησί μας αν, ό μη γένοιτο, μας χτυπήσει την πόρτα ο εγκέλαδος; Έχετε αναρωτηθεί ποτέ πόσο προετοιμασμένοι είμαστε εμείς σε περίπτωση σεισμού; Φυσικά, αν κρίνω από τη συμπεριφορά μας στο σχολείο τη στιγμή που κάνουμε άσκηση σεισμού, καταλαβαίνω ότι σε αντίθεση με τους πειθαρχημένους Ιάπωνες, εμείς είμαστε επιπόλαιοι και κακομαθημένοι, γιατί πιστεύουμε ότι στην Κύπρο δε θα κουνηθούμε από σεισμούς τόσο ρίχτερ... Η σιγουριά μας είναι πολύ μεγάλη, γι' αυτό και τη στιγμή που μας δίνουν οι καθηγητές μας τις οδηγίες για το πώς θα αντιμετωπίσουμε ένα ενδεχόμενο σεισμό, εμείς μιλούμε, γελοούμε και ασχολούμαστε με τα κινητά μας τηλέφωνα. Είμαστε με άλλα λόγια στην κοσμάρια μας!

Η αλήθεια είναι ότι μπροστά σε μια σεισμική δόνηση κανένας από εμάς δε θα ξέρει τι να κάνει και πώς να κρατήσει την ψυχραιμία του! Νο-

μίζω ότι, μετά την Ιαπωνία, πρέπει να σοβαρευτούμε και, αν μη τι άλλο, να ακούμε με προσοχή τις οδηγίες που μας δίνονται από τους αρμόδιους. Απευθυνθήκαμε στο Β.Δ. Κώστα Κωνσταντίνου ο οποίος είναι υπεύθυνος για θέματα πολιτικής άμυνας στο σχολείο μας και τον ρωτήσαμε πόσο προετοιμασμένοι είμαστε κι αν το κτήριο έχει αντισεισμική υποδομή.

Έχουμε ετοιμάσει το σχέδιο δράσης, μέσα στο οποίο καταγράφονται όλες οι ενέργειες και τα καθήκοντα των καθηγητών και των μαθητών. Η αποθήκη της πολιτικής άμυνας είναι εξοπλισμένη με τα απαραίτητα εργαλεία, τα οποία θα χρησιμοποιήσουμε σε περίπτωση σεισμού. Το κτήριο έχει αντισεισμική υποδομή, ελέγχεται από τις τεχνικές υπηρεσίες και πληροί όλες τις απαραίτητες προδιαγραφές.

Παρά την ενημέρωση, από έρευνα που κάναμε, υπάρχουν ακόμα κάποιιοι, ευτυχώς λίγοι, μαθητές που δηλώνουν ελάχιστα προετοιμασμένοι για το ενδεχόμενο σεισμού. Οι περισσότεροι τρομοκρατήθηκαν βλέποντας την καταστροφή στην Ιαπωνία, παρακολούθησαν ειδήσεις και ρεπορτάζ και μας είπαν ότι είναι καιρός οι αρμόδιοι να κινητοποιηθούν".

**Άντρα Παναγιώτου
Μαρία-Μικαέλλα Κωνσταντίνου, Α1
Ελένη Γεωργίου, Γ6**

Comenius airlines

Το γυμνάσιό μας, στο πλαίσιο των δράσεών του για την ανάπτυξη διεθνών συνεργασιών, από τις 4/5/2011 μέχρι τις 8/5/2011, υποδέχθηκε και φιλοξένησε μαθητές και καθηγητές από την Ελλάδα, την Ιταλία, την Πολωνία και την Πορτογαλία που συμμετέχουν στο Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα ανταλλαγής μαθητών Comenius.

Το πρόγραμμα Comenius υλοποιεί ένα κοινό σχέδιο μάθησης το οποίο δίνει τη δυνατότητα σε μαθητές και εκπαιδευτικούς από διάφορες χώρες να εργαστούν μαζί παρουσιάζοντας τις εμπειρίες, τις γνώσεις τους αλλά και τα επιτεύγματα των χωρών τους. Τίτλος του project μας ήταν "ΗΛΙΟΣ - ΝΕΡΟ - ΑΕΡΑΣ: Το μέλλον της ανθρωπότητας".

Την πρώτη μέρα έγινε η γνωριμία των ξένων αποστολών με το σχολείο μας και ακολούθως η τελετή λήξης του προγράμματος. Στην εκδήλωση παρουσιάστηκε ένα εξαιρετικό καλλιτεχνικό πρόγραμμα που αναδείκνυε τόσο την ιστορία του Ελληνι-

σμού της Κύπρου όσο και τη λεβεντιά των χωρών μας. Στο τέλος παρουσιάστηκαν τα αποτελεσμάτα των project όλων των χωρών.

Την επόμενη μέρα οι αποστολές επισκέφθηκαν, πρώτα τη βιομηχανική περιοχή Κοκκινότριμιθιάς και τη βιομηχανική περιοχή Εργατών, όπου παρακολούθησαν τη διαδικασία κατασκευής φωτοβολταϊκών και ηλιακών πλαισίων. Αργότερα ξεναγήθηκαν στο Λεβέντειο Μουσείο και το Παρατηρητήριο της οδού Λήδρας και περπάτησαν στην παλαιά Λευκωσία.

Το Σάββατο είχαν την ευκαιρία να ταξιδέψουν μέχρι την Πάφο και να γνωρίσουν από κοντά το φυσικό και πολιτιστικό πλούτο του τόπου, με ενδιαίμεσο σταθμό το Κούριο και την Πέτρα του Ρωμιού.

Μέχρι το βράδυ της Κυριακής όλες οι αποστολές είχαν αναχωρήσει, προς μεγάλη λύπη όλων μας, έχοντας αποκομίσει όμορφες αναμνήσεις, πολλές εμπειρίες και σίγουρα δυνατές νεοσύστατες φιλίες... Κατά τη διάρκεια λοιπόν της εδώ παραμονής τους, ζητήσαμε από τα παιδιά να μας πουν πώς λειτούργουν στα δικά τους σχολεία τα εκπαιδευτικά πράγματα...

Στην αγαπητή μας Ελλάδα ο αριθμός των παιδιών στην τάξη δεν ξεπερνά τα 25. Επίσης η σχολική στολή είναι ένας όρος άγνωστος για τους τυχερούς (ή άτυχους;) Ελλαδίτες μαθητές. Οι ίδιοι, παραδέχονται επίσης πως στην πειθαρχία δεν είναι και οι πρώτοι στην Ευρώπη, αλλά τουλάχιστον διατηρούν καλές σχέσεις με τους καθηγητές τους. Οι αποβόλες όμως...είναι αποβόλες Αναλόγως με το παράπτωμα που κάνει ο μαθητής έχει και την ανάλογη ποινή. Για ένα σοβαρό παράπτωμα, ο μαθητής μπορεί να αποβληθεί από 2 μέχρι 5 ημέρες. Δυστυχώς, όπως και εμείς, έτσι και πολλοί απ'αυτούς, χρειάζονται να κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα, κυρίως, για να περάσουν τα δύσκολα θεωρητικά μαθήματα. Σαν κλασικοί μαθητές κι' αυτοί χρειάζονται τουλάχιστον δύο ώρες κατ' οίκον μελέτης. Σε περίπτωση όμως που ακολουθεί διαγωνισμός την επομένη, τότε απαιτούνται επιπλέον ώρες. (Δηλαδή εγώ που τελειώνω το διάβασμα στο μισάωρο, δεν είμαι... "κλασικός" μαθητής;) Ακόμα, στο τέλος της σχολικής χρονιάς δίνουν εξετάσεις σε 12 (!) μαθήματα, κάτι που δεν είναι και το πιο εύκολο. Πολλοί μαθητές, ιδίως οι απρόσχετοι κατά τη διάρκεια της χρονιάς, τα βρίσκουν πολύ σκούρα...

Όσο για τη χώρα των θαλασσοπόρων, την Πορτογαλία, που αγναντεύει τον Ατλαντικό, δεν έχει στις τάξεις των σχολείων της πάνω από είκοσι μαθητές. Όπως στην Ελλάδα έτσι και εκεί, η πειθαρχία είναι απύσαστη απ'το σχολικό περιβάλλον και αυτό το θεωρούν φυσικό, μάλιστα πολλοί μαθητές παρατούν το σχολείο... (και απ' ό,τι καταλαβαίνω, μάλλον πρέπει να συνεχίζουν τις σπουδές τους στο ποδόσφαιρο, όπου παίρνουν πτυχία μαεστρίας, με πιο διακεκριμένους 'πτυχιούχους' τους C.Ronaldo, L.Figo και Deco!) Τώρα, όσον αναφορά στο θέμα μας, ένας μαθητής δύσκολα μπορεί να αποβληθεί αλλά ανάλογα με το τι θα κάνει η τιμωρία μπορεί να φτάσει μέχρι και τις 10 μέρες! Οι τυχεροί φίλοι μας Πορτογάλοι δεν κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα, εκτός βέβαια αν θέλουν να πετύχουν σε ένα συγκεκριμένο

Ρεπορτάζ: Ανδρέας Παχουλίδης, Γ'1
Χρίστος Κίτσιος, Γ'6
Λουίζα Αντωνίου, Γ'6

Νενικήκαμεν! ΤΑ ΝΕΑ βράβευσαν την "ΕΝ ΠΛΩ"

Ότι θα είχαμε την ανέλπιστα τύχη να μας ταξιδέψει η ΕΝ ΠΛΩ στην Αθήνα, για να παραλάβουμε το βραβείο καλύτερης εμφάνισης του Πανελληνίου διαγωνισμού της ελλαδικής εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ, δεν μπορούσαμε με τίποτα να το φανταστούμε! Μετά από τόσες συσκέψεις για να βρεθούν θέματα, κυνηγητό για μαζευτούν τα καλύτερα άρθρα, τόσες διορθώσεις για να μην ξεφύγει κανένα λάθος, τόσο τρέξιμο για να τραβηχτούν καλλιτεχνικές φωτογραφίες, και να που οι κόποι μας ανταμείφθηκαν και κάναμε περήφανο όλο

το σχολείο μας. Καταχαρήκαμε όλοι, μαθητές και καθηγητές, γιατί το βιώσαμε ως δικαίωση! Δεν ξεχάσαμε ότι ο Σάββας Γιαλλουρίδης ήταν ο πρώτος Διευθυντής που εξέδωσε την πρώτη πρώτη εφημερίδα του Γυμνασίου Μακεδονίτσας και μετά η νυν Διευθύντρια Ζωή Μαυρογένους στήριξε και ενίσχυσε την εφημερίδα αποφασίζοντας να αυξήσει τα φύλλα της ΕΝ ΠΛΩ.

Όταν επισκεφθήκαμε την Αθήνα για τη βράβευση, όλα ήταν μαγικά και η Αθήνα υπέροχη! Το ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης στην Πειραιώς γέμισε από μικρούς δημοσιογράφους που καμάρωναν για τις έντυπες επιτυχίες τους. Περνούσαν από μπροστά μου παιδιά από όλα τα μέρη της Ελλάδας, από την Κάρυστο της Εύβοιας μέχρι τη Θεσσαλονίκη κι από την Αλεξανδρούπολη μέχρι την Κύπρο. Η Κύπρος είχε την τιμητική της: Παρούσα και αντιπροσωπεία από το Λύκειο Αποστόλου Μάρκου, για να παραλάβει το βραβείο καλύτερης εφημερίδας ενώ έπαινο κέρδισε και ο Δασουπολίτης. Τουτέστιν ένα Γυμνάσιο και δύο Λύκεια της Κύπρου σε ένα διαγωνισμό που στον έντυπο στίβο «έτρεχαν» 400 εφημερίδες. Πανδαισία χρωμάτων και σχεδίων, πληθώρα μικρών νεανικών εφημερίδων όλο φρεσκάδα και φαντασία. Η κάθε μια φιλοξενούσε τόσες ιστορίες και άρθρα που κανείς δεν μπορεί να φανταστεί. Αλλά και καταγγελίες για σχολεία που στεγάζονται σε σουπερμάρκετ, δεν έχουν προαύλιο και οι μαθητές κάνουν διάλειμμα στο δρόμο, για άλλα που δεν έχουν αίθουσες για τις ενδοσχολικές εκδηλώσεις τους! Όλες οι εφημερίδες τόσο διαφορετικές αλλά όλες με τον ίδιο στόχο: Να δείξουν και στους άλλους πως οι μαθητές έχουν άποψη και δυνατή φωνή και πως η πένα κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει! Το σίγουρο είναι ότι αγαπήσαμε το γράψιμο και ποιος ξέρει; Μπορεί και εμείς να γίνουμε κάποτε δημοσιογράφοι. Λες;

Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ'4

'Ηξεις, ...αφίξεις

Την ημέρα που έφτασαν οι αποστολές στην Κύπρο, η χαρά μου ήταν απεριόριστη, νόμιζα πως θα έσπαγε η καρδιά μου!!! Μόλις είδα τους Ελλαδίτες μαθητές στο προαύλιο έτρεξα σαν σίφουνας, τους αγκάλιασα και αρχίσαμε να λέμε τα νέα ενός ολόκληρου χρόνου. Την επομένη ήρθαμε όλοι μαζί στο σχολείο όπου και συναντήσαμε τους μαθητές των άλλων χωρών. Η αλήθεια είναι πως στην αρχή νιώθαμε λίγη αμηχανία αλλά τελικά, αρχίσαμε να ερχόμαστε όλο και πιο κοντά.

Οι μέρες περνούσαν χαλαρά κι ανέμελα, όμως δυστυχώς και πολύ γρήγορα. Οι βόλτες και οι εκδρομές που κάναμε ήταν πολύ ευχάριστες. Ήμουν κατενθουσιασμένη, απολάμβανα και χαιρόμουν την κάθε στιγμή με τα παιδιά αυτά, αλλά στο πίσω μέρος του μυαλού, είχα μία έγνοια που με απασχολούσε, το ότι αργά ή γρήγορα θα έφευγαν και ίσως δε θα τους ξανασυναντούσα ποτέ.

Τελικά, η μέρα του σκληρού αποχαιρετισμού έφτασε. Όλα έγιναν τόσο γρήγορα... Έπρεπε να αποχαιρετίσουμε τους φίλους μας. Ήμουν ένα ψυχικό ράκος, έκλαιγα συνεχώς γιατί δεν μπορούσα να αντέξω στην ιδέα ότι ίσως δε θα τους ξαναβλέπαμε. Πρώτες έφυγαν οι κοπέλες από την Πολωνία, το Σάββατο πολύ αργά το βράδυ. Όλοι τις αγκαλιάσαμε, βγάλαμε τις τελευταίες αναμνηστικές φωτογραφίες μαζί τους και μας υποσχέθηκαν ότι θα ξαναέρχονταν. Μετά, έφυγαν οι Ελληνίδες και οι Ιταλοί, το μεσημέρι της Κυριακής.

Γράφει η Αφροδίτη Γρηγορίου, Β'3

Χαράματα Δευτέρας αναχώρησαν τα παιδιά από την Πορτογαλία. Ένιωθα σαν να έχανα ένα κομμάτι από πάνω μου, ένα κομμάτι του εαυτού μου και δεν μπορούσα να το αντέξω αυτό. Έτσι πέρασε εκείνη η μέρα, μελαγχολική και καταθλιπτική. Προσπαθούσα να παρηγορηθώ με τη σκέψη ότι δε θα χαθούμε, θα τα λέμε σχεδόν καθημερινά μέσω διαδικτύου. Βέβαια, δεν είναι το ίδιο με το να έχεις τους φίλους σου κοντά σου, έχω τη βεβαιότητα ότι αργά ή γρήγορα στο κοιντό μέλλον, θα ξανασυναντηθούμε και θα ζήσουμε κι άλλες αξέχαστες στιγμές. Θα κάνω τα πάντα, ό,τι περνάει από το χέρι μου, για να τους ξανασυναντήσω όλους!!!

Πετάει η ομάδα!

Χρύσωσαν το σχολείο μας και πάλι οι αθλητές μας. Οι μαθητές απέδειξαν στην πράξη ότι και στόχους υψηλούς μπορούν να θέτουν και αστείρευτες δυνάμεις διαθέτουν, προκειμένου να τους υλοποιήσουν. Το τελικό αποτέλεσμα; Σαρώσαμε! Πλούσια συγκομιδή σε μετάλλια και διακρίσεις, σε παγκύπρια κλίμακα και όχι μόνο...Υποκλινόμαστε! Ευχόμαστε πάντα τέτοια!

Σχολιάζει ο Χρήστος Τσεκουράνας, Γ'4

Αρχίζοντας από τους Παγκύπριους Μαθητικούς Αγώνες κολύμβησης Αρρένων- Θηλέων Γυμνασίων που διεξήχθησαν στη Λάρνακα στις 15 του Μάρτη του 2011, η Βοσκού Χριστίνα του Γ'6 έκανε περήφανη τόσο την τάξη της όσο και το σχολείο της κατακτώντας επάξια την 1η θέση στα 200 μ. πρόσθιο Θ. Γ. Η Χριστίνα πήρε το εισιτήριο για τους Βαλκανικούς Αγώνες στην Κροατία και συμμετοχή σε πολυεθνικούς αγώνες. Ο Μαραγκός Γιώργος τώρα, του Γ'1, κατέκτησε και αυτός την 1η θέση στα 200μ. πρόσθιο Α.Γ., η Χριστάκη Δήμητρα του Β'3 την 3η θέση στα 100μ. ελεύθερο Θ. Γ. και ο Νικολάου Σάββας του Β'1 κατέκτησε την 2η θέση στα 100μ. πρόσθιο.

Περνάμε στους Επαρχιακούς Μαθητικούς Αγώνες Στίβου Αρρένων- Θηλέων Γυμνασίων που διεξήχθησαν στη Λευκωσία στο στάδιο Γ.Σ.Π. στις 17 με 18 του Μάρτη του 2011. Εδώ πολλοί μαθητές του Γυμνασίου μας πήραν μέρος και εντυπωσιάσαν. Η Ζεμπύλα Έρικα του Γ'6 κατέκτησε την 3η θέση στο Πένταθλο Θ.Γ., η Ερωτοκρίτου Μαρία- Φαίδρα του Γ'3 την 3η επίσης στο μήκος Θ.Γ., η Θεοδοσίου Στέλλα του Γ'1 κατέλαβε τη 2η

θέση στα 2000μ. Θ.Γ., η Βοσκού Χριστίνα του Γ'6 την 3η θέση 1000μ. Θ.Γ., η Παπαδοπούλου Γεωργία του Β'6 την 5η θέση 600 μ. Θ.Γ. Μα δεν τελειώσαμε εδώ! Ο Κολοκοτρώνης Αντρέας του Β'2 κατέκτησε την 2η θέση στη δισκοβολία Α.Γ. Τώρα στη σκυταλοδρομία 4 επί 100 Α.Γ. κατέκτησαν την 2η θέση οι ακόλουθοι μαθητές: Βατυλιώτης Νικόλας Γ'5, Βιολάρης Αναξαγόρας Γ'3, Λεοντιάδης Λεόντιος Β'2 και Δημητρίου Τάσος του Β'1. Τέλος η Πολυβίου Κατερίνα του Β'6 κατέλαβε την 3η θέση στο ύψος Θ.Γ.

Ας περάσουμε στους Παγκύπριους Μαθητικούς Αγώνες Στίβου Αρρένων- Θηλέων που διεξήχθησαν στη Λεμεσό στις 17 με 18 του Μάρτη του 2011. Η Θεοδοσίου Στέλλα του Γ'1 κατέκτησε την 2η θέση στα 2000 μ. Θ.Γ. Αξίζει να αναφέρουμε ότι ο αγώνας ήταν συγκλονιστικός! Κρίθηκε στο photo- finish! Η Ερωτοκρίτου Μαρία- Φαίδρα του Γ'3 κατέλαβε την 3η θέση στο μήκος Θ.Γ., η Πολυβίου Κατερίνα του Β'6 την 6η στο ύψος Θ.Γ., ο Κολοκοτρώνης Αντρέας του Β'6 την 6η θέση στη σφαιροβολία Α.Γ., ο Τέγκερης Αντρέας του Β'2 την 10η θέση στα 1000 μ. Α.Γ. Τέλος, στη σκυταλοδρομία 4 επί 100 Α.Γ. στην 6η θέση οι εξής μαθητές: Βατυλιώτης Νικόλας Γ'5, Λεοντιάδης Λεόντιος

Β'2, Βιολάρης Αναξαγόρας Γ'3 και ο Δημητρίου Τάσος Β'1. Στην τελική φάση των Επαρχιακών Αγώνων καλαθοσφαιρας που πραγματοποιήθηκε στις 3 - 4 Μαΐου το σχολείο μας έδωσε ρέστα! Κατέλαβε την πρώτη θέση και στα αγόρια και στα κορίτσια κικώντας το Γυμνάσιο Έγκωμης, με 63-30 τα κορίτσια και με 51 -30 τα αγόρια. Έτσι επάξια πήραν το εισιτήριο για τους Παγκύπριους αγώνες.

Θρίαμβος για την ομάδα Καλαθοσφαιρας θηλέων του σχολείου μας, αφού αναδείχθηκαν πρωταθλήτριες Κύπρου μετά τις συνεχείς νίκες τους έναντι των Γυμνασίων της Αραδίππου με 39-8 και του Λανίτειου Β' με 29-20. Ο τελικός έλαβε χώρα στο στάδιο Ελευθερία με αντίπαλο το Γυμνάσιο Έγκωμης. Το σφύριγμα της λήξης βρήκε νικήτρια την ομάδα μας με 49-36. Τα χρυσά κορίτσια μας πανηγύρισαν τη νίκη τους και οι πανηγυρισμοί συνεχίστηκαν και στο σχολείο με την άφιξη της ομάδας και του κυπέλλου. Τα αγόρια μας δεν είχαν την ίδια τύχη! Έχασαν το χρυσό και αργυρό και έπαιξαν για το χάλκινο της 3ης θέσης. Η αναμέτρηση με το Γυμνάσιο Καθολικής ήταν δύσκολη, ο αγώνας για πολύ γερά νεύρα! Το σκορ της ήττας, 51 - 54! Δεν πειράζει παιδιά, είμαστε τέταρτοι!

Επί του πειστηρίου: η Χριστίνα Βοσκού κατέλαβε την 5η θέση στα 100 μ. πρόσθιο στην κολύμβηση, στους Α.Μ.Κ.Ε. στο Λίχτενσταϊν

Το χρονικό μιας "άδικης" ήττας

Ξεκινήσαμε από το τίποτα. Με μόνο όπλο την ομαδικότητα και τη θέλησή μας. Τα πρώτα σχολεία που έπεσαν, τα Γυμνάσια Φανερωμένης και Γερίου. Ακολούθησαν τα Γυμνάσια Παλλουριώτισσας, Έγκωμης και GC School. Ο αγώνας με το GC School ήταν για γερά νεύρα, πήγαινε πόντο πόντο όμως στο τέλος καταφέραμε και νικήσαμε! Και ενώ ο δρόμος προς τα ημιτελικά φάνταζε εύκολος, η μοίρα μας επεφύλασσε ένα γερό χτύπημα. Η αναμέτρηση με την Έγκωμη κατέληξε σε ...άδικη ήττα! Με έναν πόντο διαφορά, το φυσάγαμε και δεν κρύωνα! Στον αγώνα με το Γυμνάσιο Ακρόπολης ήμασταν πολύ καλύτεροι, πήραμε και νίκη και πρόκριση.

Στον τελικό των επαρχιακών και τα αγόρια και τα κορίτσια εί-

χαμε να αντιμετωπίσουμε και πάλι την Έγκωμη. Επιστρέψαμε κυπελλούχοι έχοντας πάρει το αίμα μας πίσω, κι έτσι ορμήσαμε στη μάχη για τους Παγκύπριους. Εύκολα κατατροπώσαμε το Παραλίμνι, τις φάγαμε όμως από τον Άγιο Αθανασίου με πολύ μικρή διαφορά, πέντε μόλις πόντων!

Δύο μέρες μετά επιστρέψαμε στο Λευκόθεο για ακόμα έναν αγώνα, αυτή τη φορά για την 3η θέση. Αγωνιζόμεσταν με το Γυμνάσιο Καθολικής σε έναν αγώνα δύσκολο, αφού στις αρχές χάναμε με διαφορά και προσπαθούσαμε να βρούμε τρόπο να σηκώσουμε κεφάλι. Στο τρίτο δεκάλεπτο παλεύαμε πόντο πόντο. Δυστυχώς για εμάς πέσαμε, ευτυχώς μαχόμενοι! Το τελευταίο δεκάλεπτο ήταν ακατάλληλο για καρδιακούς, αφού δύο

παίκτες από κάθε ομάδα είχαν αποχωρήσει με 5 φάουλ και άλλοι πολλοί ήταν φορτωμένοι με 3 και 4, έτσι το παιχνίδι κρίθηκε στην τρίχα! Χάσαμε με διαφορά... στήθους, 3 πόντους διαφορά. Τα κορίτσια μας έβγαλαν ασπροπρόσωπους, κατάφεραν να κερδίσουν το Γυμνάσιο Έγκωμης κατακτώντας την 1η θέση παγκύπρια.

Η φετινή μας πορεία με την μπλε φανέλα του Γυμνασίου βρήκε τα αγόρια προβληματισμένα, να αναρωτιούνται πώς χάθηκε το χρυσό! Όμως σημασία έχει το... ταξίδι! Και οι στιγμές που ζήσαμε σ' αυτό θα μείνουν ανεξίτηλα χαραγμένες στη μνήμη μας.

Γιώργος Παναγιώτου, Γ'4

Τηλεκριτική

Πλάκα Κάνεις!

Οι φάρσες στην τηλεόραση έχουν πλάκα αλλά δεν μπορούσαμε να φανταστούμε ότι θα αποτελέσουν το σενάριο ενός τηλεπαιχνιδιού! Το Πλάκα κάνεις παρουσιάζουν ο Σάββας Πούμπουρας και ο Δημήτρης Βλάχος και έχουν κι αυτοί πλάκα. Όχι δε σας κάνουν-

με πλάκα, οι παρουσιαστές επιλέγουν έναν ανυποψίαστο τύπο που έχει πάει με τους φίλους του σε ένα καφέ, σε ένα μπαρ ή σε ένα εστιατόριο και του βάζουν ακουστικό και μικρόφωνο. Ο παίκτης πρέπει να κάνει πλάκα στους φίλους του, χωρίς αυτοί να το καταλάβουν. Αν νικήσει, η πλάκα θα του αποφέρει 4000 ευρώ. Είναι ένα τηλεπαιχνίδι πολύ διαφορετικό από αυτά που έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε. Ο Σάββας και ο Δημήτρης είναι ένα πολύ δεμένο δίδυμο και έτσι σε κανουν εύκολα να γελάς. Αν το παρακολουθήσετε, θα φτιάξετε τη διάθεσή σας και επιπλέον θα γυμναστείτε με τις ασκήσεις κοιλιακών που προκαλούν τα ατελείωτα γέλια...

Σταυριάνα Κρασιά, Β'7
Χρίστος Κίτσιος, Γ'6
Νικόλας Κίτσιος, Α'2

Επανάληψη: μήτηρ... παθήσεως!

Κι άλλες Επανάληψεις: Έλα, πλάκα κάνεις!

Η επανάληψη είναι μήτηρ μαθήσεως αλλά με τόσες επαναλήψεις τηλεοπτικών σειρών, έχουμε μάθει απ' έξω κι ανακατωτά ολόκληρα επεισόδια! Πόσες φορές να δούμε το «Κωνσταντίνου και Ελένης», το «Είσαι το ταίρι μου», τους «Δύο Ξένους», το «Καφέ της Χαράς», τη «Βέρα στο Δεξί»; Και οι ίδιοι

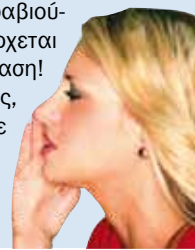
ηθοποιοί είμαστε σίγουροι ότι έχουν βαρεθεί να βλέπουν τους εαυτούς τους στην τηλεόραση στους συγκεκριμένους ρόλους! Κι ακόμα δεν έχει καλοκαιριάσει, το καλοκαίρι δεν μας φτάνει ο καύσωνας, θα 'χουμε και ξαναζεσταμένα και τα τηλεοπτικά πιάτα της τηλεόρασης! Καταλαβαίνουμε ότι υπάρχει κρίση και είναι φανερό ότι αγγίζει και τα ταμεία των καναλιών αλλά και οι τηλεθεατές παθαίνουν κι αυτοί κρίση!

Κατινομαχίες

Σε Κατίνες έχουν εξελιχθεί πολλά κανάλια δίνοντας χώρο στις κουτσομπολίστικες εκπομπές, εκπομπές κοινωνικής κριτικής, όπως κατ' ευφημισμόν τις λένε. Σε αυτές λοιπόν ακούς και βλέπεις τα πάντα: Τι φόρεσε η τάδε, λεπτομερείς περιγραφές για τις τσάντες, τα παπούτσια, το μακιγιάζ «επώνυμων» προσωπικοτήτων τους οποίους, αν δεν υπήρχε η τηλεόραση, δε θα τους ήξερε ούτε η μάνα τους... Εις περίοπτον θέση ασφαλώς στα κουτσομπολίστικα τηλεπερίπτερα τα γκομενικά των διασημοτήτων, ποιος τα 'χει με ποιαν, ποιος τα είχε αλλά τα χάλασε, ποιος πρόκειται να τα χαλάσει και είναι αναγκαίο να το προσθέ-

σουμε στις εγκυκλοπαιδικές μας γνώσεις. Κι ακόμα αρραβώνες, γάμοι και διαζύγια διασημοτήτων, χαμός γίνεται... Το δε παντεσπάνι αυτών των εκπομπών που μοσχοπουλάει και τους εξασφαλίζει την πολυπόθητη τηλεθέαση είναι τα καλλιτεχνικά μαχαιρώματα οι τηλεκαβγάδες, όταν με άλλα λόγια οι καλλιτέχνες μαλλιοτραβιούνται, εκεί είναι που σου 'ρχεται να σπάσεις την τηλεόραση! Έλεος κύριοι καναλάρχες, λυπηθείτε μας! Θα τρώμε όλο το φαί μας!

Χρήστος Τσεκουρβάνας, Γ'4

Μαργαριτάρια ανεκτίμητης αξίας!

- Καθηγητής: Πείτε μου μία σύνθετη λέξη με πρώτο συνθετικό το ...οίκος.
Μαθητής: **Οικοσάευρω!**
- Καθηγητής: Να γράψετε σύνθετα με το ρήμα ...ποιώ.
Μαθητής: **Ποιωάσχημος (πιο άσχημος)! Ποιωόμορφος (...!)**
- Καθηγητής: Κυρία, εσείς πιστεύετε πως το φέγκ Σούι και η γιόγκα βοηθούν τον άνθρωπο;
Καθηγήτρια: **Ποιοι εν τούτοι?**
- Καθηγητής: Δημήτρη, ησυχία, μιλώ!
Μαθητής: **Εε, τζαι γω μιλώ, κύριε!**
- Καθηγήτρια: Η Μαρία χτύπησε το πόδι της. Τι είναι το πόδι; (συντακτικά)
Μαθητής: **χτυπημένο κυρία!**
- Καθηγήτρια: Τί ξέρετε για τους αρματολούς και τους κλέφτες;
Μαθητής: **Πολλά!**
- Καθηγήτρια: Τι θα πει η λέξη τοκετός;
Μαθητής: **Κυρία, δεν είναι αυτό που λέμε το...και...το!!**
- Καθηγητής Β' Γυμνασίου σε έκθεση: ... τελικά πρέπει να προστατεύουμε τα δάση του Αμαζονίου στην Αττική!
- Οι δεκαδικόι αριθμοί πάνε πάντα δέκα-δέκα, δηλαδή 10,20,30 κλπ
- Ενεργητική φωνή: Κυνηγώ το λαγό.
Παθητική φωνή: **Ο λαγός με κυνηγεί!**
- Το νερό ανακατεύεται με όλα τα υγρά, εκτός από το αίμα. Υπάρχει και παροιμία γι' αυτό «Το αίμα νερό δε γίνεται»
- Μαθητρία: Ο Οδυσσεάς πήγε στην 3! (Τροία)
- Καθηγητής: Ποιο είναι το αντίθετο του πείθω;
Μαθητής: **Μπροστά!!!**

